Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul II Nr. 119
Vineri 17 Iunie 1955

4 pagini
Prețul 20 bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R.P.R.

Pentru continua îmbunătățire a organizării muncii în gospodăriile agricole colective

Avînd sprijinul puternic și permanent al partidului și al statului democrat-popular, gospodăriile colective din țara noastră obțin succese tot mai însemnate în lupta pentru întărirea lor economico-organizatorică. An de an, pe întinsele tarlale ale colectiviștilor cresc recolte tot mai bogate. Numeroase gospodării colective au dobîndit rezultate importante pe tărîmul dezvoltării diferitelor ramuri de producție și îndeosebi al creșterii animalelor, au mărit avuția obștească și veniturile personale ale colectiviștilor, dovedind astfel, prin fapte grăitoare, superioritatea agriculturii socialiste.

Cheia succeselor realizate de gospodăriile colective fruntașe este temeinica organizare a muncii, întărirea continuă a brigăzilor permanente de producție.

Insemnătatea pe care o are buna organizare a muncii în gospodăriile colective s-a văzut cu limpezime și din desfășurarea muncilor agricole din primăvara acestui an, cînd, în ciuda condițiilor neprielnice de climă, multe gospodării colective care și-au planificat și organizat munca în mod temeinic au izbutit să execute la timp și potrivit cerințelor agrotehnice lucrările de însămînțare și de întreținere a culturilor. Așa, bunăoară, sînt gospodăriile colective din comunele: Cobadin, Bărăganu, din regiunea Constanța, Golășei, Movila Miresii din regiunea Galați și altele. In aceste gospodării, munca se desfășoară după un plan operativ pe campanie, brigăzile de producție sînt bine organizate, normele de lucru hotărîte de adunarea generală a colectiviștilor se aplică întocmai și evidența muncii este ținută la zi, deoarece aproape toți colectiviștii participă cu însuflețire la lucru și folosesc cu chibzuință toate mașinile, uneltele și atelajele gospodăriei.

Din păcate însă, nu în toate gospodăriile colective problemele organizării muncii sînt privite cu răspunderea cuvenită. Sînt unele gospodării colective unde, datorită faptului că sînt lipsite de sprijin și îndrumare temeinică din partea organelor agricole și de stat, există o permanenta stare de „reorganizare" a brigăzilor, unde brigăzile se fac și se desfac în fiecare campanie agricolă și unde mai dăinuie încă obiceiul de a se aprecia normele de lucru „după ochi". Așa se prezintă situația la gospodăriile colective din comunele Crucea, regiunea Constanța, Șeica Mare, regiunea Stalin etc. In unele brigăzi din aceste gospodării, nu se ține socoteala muncii făcute de fiecare colectivist în parte, calculîndu-se tot atîtea zile-muncă colectiviștilor care au muncit cu spor ca și acelora care lucrează de mîntuială. Pe zi ce trece, muncile agricole devin tot mai numeroase, mai complexe. In cursul lunilor de vară, trebuie efectuate în același timp și în bune condiții agrotehnice o serie de lucrări care nu suferă nici un fel de întîrziere, cum sînt întreținerea culturilor și strîngerea recoltei. De aceea, pentru a se asigura pe deplin succesul muncilor de vară ,este necesar să se dea cea mai mare atenție bunei organizări a muncii, mobilizării la lucru a tuturor colectiviștilor, întăririi brigăzilor permanente de producție.

Organele agricole și de stat au datoria să sprijine temeinic munca de întărire organizatorică a brigăzilor permanente de producție. In perioada actuală, acest sprijin trebuie să se concretizeze în îndrumarea gospodăriilor colective de a-și întocmi planuri de lucru pe întreaga campanie, pe baza sarcinilor de producție și a condițiilor specifice fiecărei gospodării colective. Aceste planuri de lucru vor trebui apoi defalcate pe fiecare brigadă în parte. Fără un plan operativ de lucru pe campanie întocmit cu chibzuință, nu este posibilă o bună desfășurare a muncii în brigada de producție. De aceea, consiliile de conducere trebuie să ajute brigăzile să-și întocmească planul de lucru pentru campania de vară. In acest plan, este necesar să fie prevăzute măsurile agrotehnice care vor fi aplicate, felul cum vor fi folosite mașinile, uneltele și atelajele, termenul de executare a fiecărei lucrări, necesarul de zile-muncă etc.

Pentru executarea la vreme și în bune condiții a fiecărei lucrări agricole, o deosebită însemnătate o are organizarea muncii echipelor din cadrul brigăzii de producție. In unele gospodării colective se mai fac încă greșeli în ceea ce privește organizarea echipelor. In aceste gospodării colective s-au repartizat echipelor suprafețe de teren din toate culturile fără să se țină seama de faptul că, la culturile păioase mai ales, repartizarea pe echipe nu face altceva decît să fărîmițeze terenul. Totodată, s-au atribuit echipelor unelte și vite de muncă. Aceste practici greșite duc în fapt la lichidarea brigăzilor și la înlocuirea lor cu echipe mărunte, izolate, la fărîmițarea tarlalelor și la împrăștierea și nefolosirea cu randament a inventarului agricol. Experiența gospodăriilor colective fruntașe a dovedit că în cadrul brigăzilor e necesar să li se repartizeze echipelor numai anumite culturi, cum sînt, de exemplu, prășitoarele, care cer un număr mare de brațe de muncă, pentru efectuarea diferitelor lucrări agricole.

O puternică influență asupra bunei desfășurări a muncii în gospodăria colectivă o are aplicarea sistemului de plată suplimentară în raport cu procentul de depășire a planului de producție obținut de fiecare brigadă. Aplicarea întocmai a acestui sistem de retribuție întărește simțul de răspundere al colectiviștilor față de munca efectuată, le stimulează interesul de a face numai lucrări de bună calitate, de a folosi metode agrotehnice înaintate. Aceasta pune cu și mai multă tărie în fața consiliilor de conducere ale gospodăriilor colective necesitatea de a asigura ținerea unei evidențe precise a muncii efectuate și a producției obținute în cadrul fiecărei brigăzi.

Imbunătățirea organizării muncii în gospodăriile colective depinde în mare măsură de sprijinul efectiv, concret, pe care trebuie să-l dea și munca de îndrumare pe care trebuie s-o desfășoare organele agricole și de stat, inginerii și tehnicienii agronomi de la sfaturile populare, S.M.T.uri, și din gospodăriile colective. Trebuie arătat însă că unii activiști ai organelor agricole, cum sînt, de pildă, cei de la secțiile agricole ale sfaturilor populare raionale din Huedin, regiunea Cluj, Gilort, regiunea Craiova, mai practică încă metoda nejustă de a îndruma gospodăriile colective prin telefon sau circulare, sau din fuga mașinii. Aceste metode de lucru dăunătoare trebuie lichidate fără întîrziere.

Sprijinind zi de zi gospodăriile colective să-și organizeze cît mai temeinic munca, sfaturile populare, organele agricole, inginerii și tehnicienii agronomi vor contribui la consolidarea economico-organizatorică a acestor unități agricole socialiste, vor ajuta ca ele să devină centre puternice de atracție a masei largi a țăranilor muncitori pe calea unei vieți îmbelșugate.

Insemnări

Printre constructorii de mașini agricole

In hala cea mare de montaj a uzinelor metalurgice „Semănătoarea" din București, era mare fierbere. Sosise din Uniunea Sovietică prototipul unei noi mașini: o secerătoare-pologitoare. In mijlocul halei, inginerul care adusese noul prototip dădea explicații. El vorbea rar, pe înțelesul tuturor, despre părțile componente ale mașinii și modul ei de funcționare. Acționată prin tracțiune animală, secerătoarea-pologitoare este o unealtă ieftină și foarte utilă.

A urmat o perioadă de muncă încordată: studii, proiecte inginerești, probe. Și în ziua cînd, sub cupola ateneului, fruntașii recoltelor bogate, întruniți la consfătuire, se angajau să sporească rodnicia pămîntului, în hala cea mare a uzinei „Semănătoarea", muncitorii și tehnicienii care își luaseră angajamentul să sporească producția de mașini agricole montau primele secerători-pologitori romînești.

★

Zi obișnuită de întrecere. In hala secției M, strungurile mici, aurii, vuiesc ușor, ca un foșnet de frunze. Trasatorul Gerhard Krachtus urmărește cu inima strînsă de emoție munca strungarilor din brigada a VI-a, condusă de Cătăneț Mihai. In mîna meșterilor făurari ai pieselor mici, sclipitoare, trasatorul încredințase o parte din soarta inovației lui. Gerhard este un om care își frămîntă mintea și mereu e în căutare de noi procedee care să înlesnească și să grăbească procesul de producție. De data aceasta, născocise un dispozitiv pentru prelucrarea consolelor de secerători-legători.

„Trebuie să ușurăm munca aici, în secție, spuse trasatorul într-o zi. Fiecare consolă în greutate de 50 de kilograme trebuie ridicată pe postament cu brațele. Altfel nu poate fi găurită după cum arată trasajul".

Și astfel s-a născut în mintea lui ideea unui dispozitiv special care să ușureze prelucrarea consolelor.

Piesele mici, sclipitoare ca niște giuvaeruri, se rostogoleau pe banc. Din ele, meșterii făurari înfiripau dispozitivul, visul lui Gerhard Krachtus

...Incercarea la bancul de probă a reușit. Inovația era bună. De acum muncitorii vor lucra consolele mult mai ușor și mai repede.

...Și, în primele zile de mai, cînd, în sala frumos pavoazată a clubului din uzină, inginerul șef Bujoreanu Vicențiu și președintele comitetului de întreprindere le vesteau celor adunați rezultatele întrecerii socialiste, trasatorul Gerhard Krachtus simți în piept o bucurie năvalnică, nestăvilită. Se construiseră 23 de secerători-legători peste plan. Și el, prin inovația ce o născocise, contribuise la această biruință a constructorilor de mașini agricole.

„Să pregătim un număr sporit de mașini pentru agricultura noastră. Curînd începe bătălia cea mare a secerișului. Mașinile noastre să fie în primele rînduri", iată lozinca sub care se desfășoară acum întrecerea socialistă la uzinele „Semănătoarea". In cinstea zilei de 23 August, muncitorii și tehnicienii de aci s-au angajat să dea peste plan, printre alte mașini, și 260 de secerători-pologitori.

Toată atenția executării lucrărilor premergătoare plantării de vară a cartofilor

Metoda plantării de vară a cartofilor se aplică anul acesta în toate regiunile țării. Rezultatele obținute în anii trecuți de către producătorii agricoli au confirmat superioritatea acestei metode atît prin sporurile mari de recoltă realizate, cît și prin îmbunătățirea calității cartofilor și înlăturarea degenerării lor. De aceea, atît în regiunile secetoase, cît și în cele cu mai multă umezeală, plantarea de vară a cartofilor se face anul acesta pe suprafețe mai mari. Pentru aceasta, încă din toamnă, regiunile au fost aprovizionate cu cartofi de sămînță de bună calitate. In unele regiuni, cum sînt Constanța, București, Oradea, Arad, Craiova, Stalin și Suceava, datorită interesului și muncii depuse de tehnicienii agronomi, se desfășoară acum din plin lucrările de pregătire a materialului de sămînță (iarovizarea), cît și pregătirea terenului în vederea plantărilor. In alte regiuni însă, ca Bîrlad, Galați, Ploești, Timișoara, conducerile direcțiilor agricole regionale și ale trusturilor Gostat nu au acordat importanța cuvenită păstrării cartofilor de sămînță, din care cauză plantarea s-a făcut cu mult înainte de timpul potrivit și cu material neiarovizat.

Față de această situație, este necesar ca producătorii agricoli care mai au cartofi pentru plantările de vară să acorde o deosebită atenție pregătirii terenului, cît și iarovizării, pentru a obține o recoltă cît mai mare. In acest scop, terenul destinat culturii de vară se va lucra cu cultivatorul sau cu prășitoarea și cu grapa, pentru a se menține afînat și fără buruieni. Lucrînd astfel se păstrează în sol apa care să asigure buna răsărire a cartofilor chiar în verile cele mai secetoase.

O deosebită atenție trebuie acordată și iarovizării cartofilor de sămînță. Astfel, pentru a evita alungirea colților sau înnegrirea lor, este necesar să asigurăm o bună aerisire în încăperile în care se face iarovizarea. Săptămînal, cartofii se întorc și totodată se îndepărtează cei stricați și cei ce au colții filoși. Cartofii se stropesc din 3 în 3 zile cu apă, avînd însă grijă ca apa să nu băltească sub ei. Pentru a avea o temperatură cît mai scăzută, zilnic se stropesc cu apă pereții și potecile locului unde se face iarovizarea.

După 35-50 de zile, cînd cartofii au colți scurți de 1-2 cm. viguroși și bine colorați, după solul din care fac parte, se face plantarea lor în cîmp.

Cu puteri sporite, pentru obținerea de recolte mari

Grăbirea prășitului — sarcină de căpetenie

Ploile căzute în ultimul timp în întreaga țară și zilele călduroase au favorizat creșterea buruienilor și au înlesnit ca la suprafața solului să se formeze o scoarță groasă care împiedică dezvoltarea normală a culturilor și contribuie la pierderea apei din sol.

Impotriva buruienilor din lanuri, ca și împotriva scoarței formate la suprafața solului, oamenii muncii de pe ogoare au datoria să lupte cu hotărîre, executînd cu hărnicie lucrările de întreținere a culturilor, ajutîndu-le astfel să se dezvolte în cele mai bune condiții agrotehnice și să dea o recoltă bogată.

Prin prașile se distrug buruienile care sînt un mare dușman al culturilor și scoarța care se formează la suprafața solului în urma ploilor. Stratul de pămînt afînat ce se formează prin prășit, împiedică pierderea apei înmagazinată în sol, care altfel s-ar evapora ușor. Totodată, apa din ploile ce cad în această perioadă poate să pătrundă cu ușurință în pămînt și să ajungă la rădăcina plantelor. De asemenea, prin afînarea pămîntului, solul se aerisește și se încălzește, microorganismele din sol se înmulțesc, pămîntul devine mai roditor. Este necesar ca prășitul să se facă chiar dacă culturile n-au buruieni.

Din datele comunicate de Ministerul Agriculturii și Silviculturii reiese că oamenii muncii de pe ogoarele multor comune și raioane din regiunile Constanța, Arad, Regiunea Autonomă Maghiară și Pitești, au făcut prașila I la floarea-soarelui, sfecla de zahăr și porumb pe suprafețe întinse. In regiunile București, Stalin, Baia Mare însă prașila I la floarea-soarelui și porumb este mult întîrziată. In aceste regiuni, unde există toate condițiile tehnice necesare, lucrările de prășit se pot executa într-un ritm mult mai intens.

Oamenii muncii de pe ogoare au datoria să folosească orice zi bună de lucru pentru a grăbi prășitul, străduindu-se să facă această lucrare ori de cîte ori este nevoie. Folosind la maximum prășitoarele trase de cai, ca și mijloacele mecanizate, mobilizînd toate forțele de muncă pentru executarea prășitului la vreme, vom contribui în cea mai mare măsură la dobîndirea unor importante sporuri de recoltă la hectar, în acest an.

Prin prașile repetate am sporit recolta de porumb

De vreo trei ani, am început să îngrijesc și eu porumbul după cum ne învață agronomii și cum am citit în cărți. De atunci, recoltele pe care le culeg sînt din ce în ce mai mari. Anul trecut, de pildă, am recoltat aproape 3.000 kg de porumb boabe la hectar. Iată cum am lucrat în vara anului trecut.

Imediat după răsărire, cînd porumbul avea 4 frunze, am grăpat terenul pentru a distruge buruienile ce începuseră a se ivi și scoarța ce se formase deasupra pămîntului. A venit apoi timpul să fac prima prașilă. Cu prășitoarea pe care mi-o făcusem din raniță, am prășit porumbul printre rînduri, iar apoi am trecut cu sapa pe fiecare rînd și am tăiat toate buruienile. O dată cu prașila întîi am făcut și răritul, lăsînd în fiecare cuib cîte 2 fire. După două săptămîni, am făcut a doua prașilă. Apoi, cînd buruienile au apărut din nou, am mai prășit o dată cu prășitoarea între rînduri și cu sapa pe rînd.

La a treia prașilă, am făcut și copilitul, pentru ca lăstarii ce se formaseră să nu ia din hrana trebuincioasă creșterii și dezvoltării știuleților.

In toamnă, de pe un singur hectar am recoltat aproape 3.000 kg de porumb, în timp ce Badea Voicu, Stoica A. Ion, Sima Nicolae și alți țărani muncitori din comuna noastră care nu au prășit porumbul decît o singură dată, nu au scos decît 600—700 kg la ha. Asta mi-a dovedit o dată mai mult că numai îngrijind culturile la timp și bine putem dobîndi recolte bogate.

In primăvara aceasta, eu am semănat cu porumb o suprafață de 1,5 ha. Pentru a obține o recoltă cît mai mare, ca și anul trecut, de îndată ce au răsărit plantele, am grăpat și apoi am făcut prima prașila. Sînt hotărît ca și anul acesta să fac cel puțin 3 prașile la timpul potrivit pentru a distruge buruienile și scoarța și să fac și celelalte lucrări de îngrijire.

MARIN GHIȚULESCU
țăran muncitor cu gospodărie individuală din comuna Bascov, raionul Pitești

Lucrările de întreținere a culturilor nu trebuie amînate

Trăgînd învățăminte din experiența gospodăriilor colective și întovărășirilor agricole din împrejurimi și îndrumați de tehnicienii de la raion, în primăvara acestui an, întovărășirea noastră agricolă a însămînțat toate plantele prășitoare în cuiburi așezate în pătrat. Porumbul, floarea-soarelui, sfecla de zahăr, însămînțate după această metodă, au răsărit și se dezvoltă cum nu se poate mai bine.

Trebuie să arăt, însă, că, dacă în ce privește însămînțările lucrurile au mers foarte bine, întreținerea culturilor nu s-a desfășurat din capul locului în cele mai bune condiții. De ce? Pentru că unii dintre întovărășiții noștri au socotit că, odată terminate muncile de însămînțări, prașilele mai pot fi amînate o săptămînă-două.

Indeosebi la floarea-soarelui, pe care am însămînțat-o cei dintîi în primăvara aceasta, rămăseserăm în urmă cu prășitul. Cei care eram de părere că prășitul nu mai poate fi amînat am cerut atunci să ținem o consfătuire cu toți întovărășiții și să chemăm și un agronom de la S.M.T. Ulmeni, stațiune care ne-a arat și cultivat ogoarele.

Unii dintre întovărășiți, ca alde Lucsa Ion și Marincel Marin, au susținut morțiș și-n consfătuire că încă mai putem să amînăm prășitul florii-soarelui.

Agronomul de sector de la S. M. T. Ulmeni ne-a spus însă:

— Prășitul trebuie început îndată ce apar rîndurile de plante. Floarea-soarelui e prima cultură prășitoare pe care ați însămînțat-o în acest an. Din aprilie pînă acum, s-a format scoarță și asta împiedică plantele să se dezvolte. Iată de ce nu trebuie să mai întîrziați nici măcar cu o zi prășitul florii-soarelui, dacă vreți să obțineți o recoltă bogată.

In urma acestei consfătuiri, întovărășiții noștri au hotărît ca, începînd chiar de a doua zi dimineață, să treacă cu toții la prășitul florii-soarelui.

Cum mai toți avem prășitori, într-o singură zi am terminat prașila I, de n-a rămas în lanul de floarea-soarelui nici măcar o singură buruiană.

După cîtva timp, am executat și prașila a II-a.

Cei ca alde Lucsa Ion și Marincel Marin, care fuseseră de părere că prașilele mai pot fi întîrziate văzînd cît de minunat arată după prășit tarlaua noastră, au fost apoi printre primii care să ne zorească și cu prășitul porumbului.

Tot la consfătuirea pe care am avut-o cu agronomul S.M.T.-ului, am hotărît ca în acest an să aplicăm atît la floarea-soarelui, cît și la porumb, și alte metode prin care se pot obține sporuri mari de recoltă la hectar. Astfel, în afară de încă 2 prașile pe care le vom executa cu prășitorile trase de cai, vom face și polenizarea suplimentară.

Sîntem convinși că, muncind cu hărnicie, ne vom putea respecta angajamentul pe care ni l-am luat, de a dobîndi în acest an cel puțin 1.800 kg semințe de floarea-soarelui la hectar.

ION I. VOICU
președintele întovărășirii agricole din com. Curcani, regiunea București

Angajamentul nostru

Și noi, mecanizatorii de la gospodăria agricolă de stat Chirnogi, am citit cu mult interes articolul apărut de curînd în ziarul „Agricultura Nouă" sub semnătura Eroului Muncii Socialiste Vasile Voichiță, șef de brigadă la S.M.T. Sînnicolau Mare, regiunea Arad. La una din consfătuirile de producție pe care le ținem zilnic după terminarea lucrului, am stat de vorbă cu cei patru tractoriști din brigada mea. I-am întrebat: .

— Ce ziceți? O să putem lucra cu fiecare tractor în două schimburi cîte 1.000 de hantri anual, așa cum izbutesc tovarășii din brigada lui Voichiță?

Melentiev Andrei, unul din tractoriști, a cumpănit o vreme răspunsul, apoi a grăit:

— In primăvara asta, eu singur, fără schimb de noapte, am realizat, pînă la 8 iunie, 466 de hantri. Adică, de ce n-am putea?

Cam la fel au răspuns și Poidă Gavrilă și Neagu Marin. Pînă acum, primul a realizat, executînd diferite lucrări, 370 de hantri, iar cel de al doilea, 364. Numai Manolache Marincel se codea să-și spună părerea. Totuși, pînă la urmă a recunoscut și el că se pot nu numai îndeplini, dar chiar și depăși, lucrîndu-se cu fiecare tractor în două schimburi, 1.000 de hantri anual.

După ce am chibzuit bine lucrurile, am așternut pe hîrtie angajamentul nostru de a munci în așa fel încît să ajungem și sa întrecem pe tractoriștii din brigada lui Voichiță și am adresat o chemare la întrecere tuturor tractoriștilor din gospodăria noastră.

Sprijiniți de tovarășii ingineri Terzi și Marinescu Ion, ca și de șeful de atelier Petrovici Grigore, am trecut de îndată la alcătuirea unui plan amănunțit de lucru. In gospodăria noastră, fiind de executat lucrări complexe în diferite sectoare, am stabilit, pe săptămîni și pe zile, ce anume lucrări va efectua fiecare tractorist. Tractoristul Poidă Gavrilă, de exemplu, care pînă acum cîteva zile a lucrat la prășitul mecanic al bumbacului, din ziua de 8 iunie a trecut să are terenurile ce au fost pînă în luna mai inundate; tractoristul Manolache Marincel lucrează la prășit în via cea nouă și în plantația de portaltoi etc. Știind în mod precis unde trebuie să lucreze, felul lucrării respective și hantrajul planificat, tractoriștii noștri luptă cu hotărîre pentru a îndeplini și depăși normele zilnice.

Invățînd din experiența brigăzii tovarășului Voichiță, noi dăm o deosebită atenție organizării muncii. Astfel, fiecare tractor a fost dotat cu instalație de lumină, pentru ca tractoriștii din brigadă să poată lucra, atunci cînd este nevoie, și noaptea.

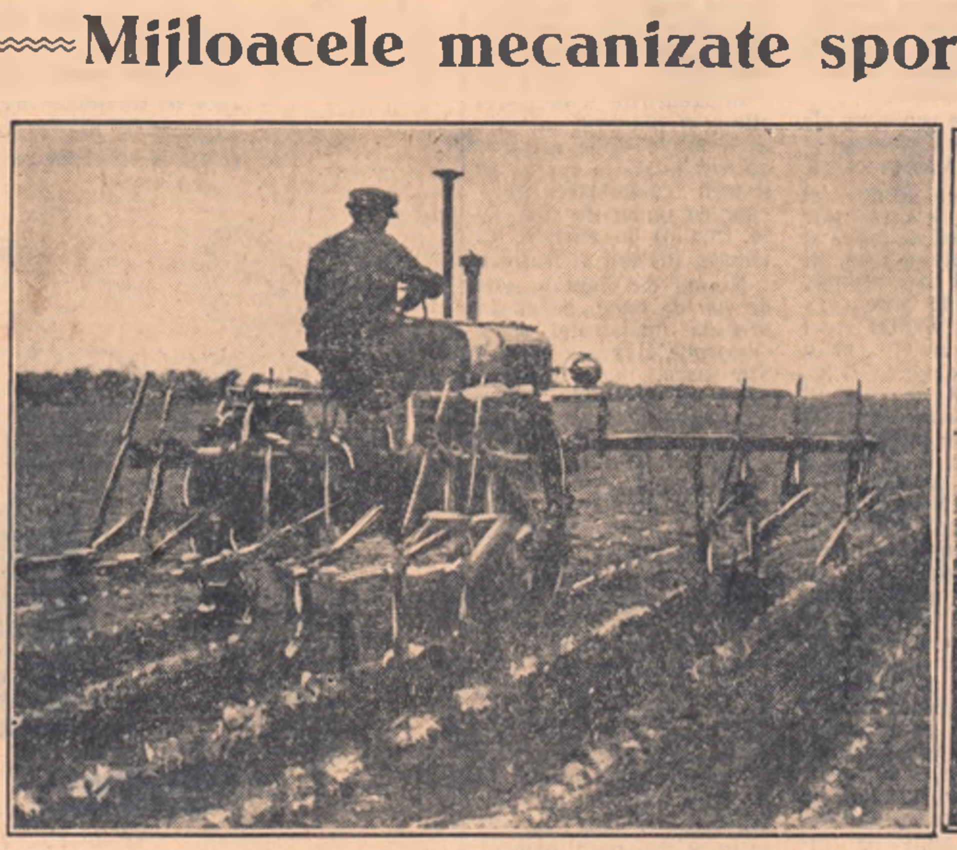
Multă grijă acordăm noi menținerii tractoarelor și agregatelor în perfectă stare de funcționare, aplicînd cu atenție normativul de îngrijiri tehnice zilnice și periodice.

Pentru a obține o lățime de lucru mărită la muncile de arături, am modificat plugul „Ilie Pintilie", adăugîndu-i încă o trupiță la cele 3 existente. In scopul creșterii productivității muncii, folosim, de asemenea, pe scară largă — acolo unde mărimea tarlalelor permite — metoda graficului orar. Tractoriștii noștri luptă pentru folosirea întregii capacități de lucru a tractorului. La lucrările de arături, după plug folosim cîmpuri de grape lanțate, la seceriș vom lucra cu cupluri de secerători-legători.

Faptul că de pe acum tractoriștii din brigada pe care o conduc au și executat în medie cîte 350 de hantri ne dă puteri să muncim și să luptăm cu și mai multă hotărîre, spre a îndeplini angajamentul pe care ni l-am luat — 1.000 de hantri anual de fiecare tractor în două schimburi — contribuind astfel la obținerea unor recolte bogate la hectar în acest an.

TUDOR MARIN
șeful brigăzii I de tractoare de la gospodăria agricolă de stat Chirnogi.

Mijloacele mecanizate sporesc productivitatea muncii

Lucrările de întreținere a culturilor și de recoltare a furajelor se desfășoară cu avînt sporit în întreaga țară. Iată-l în prima fotografie pe tractoristul Băncilă Aurel, din brigada a 2-a de la gospodăria agricolă de stat Jegălia, regiunea Constanța, executînd prășitul mecanic al bumbacului, cu un cultivator suspendat pe un tractor U 3. Cu acest agregat sînt scutite zeci de brațe zilnic ce pot fi folosite la alte lucrări. In cea de a doua fotografie, o cositoare K.6 B. trasă de un tractor K.D. 35, execută recoltarea lucernei pe cele 300 hectare ale gospodăriei agricole de stat Urleasca, regiunea Galați. Cu această mașină poate fi strînsă recolta de pe 15 ha zilnic.

De la faza raională a celui de al 3-lea concurs artistic

Bucurii ale zilelor noi

...Faldurile purpurii ale cortinei s-au dat în lături. Pentru o clipă, acordurile viguroase ale orchestrei au amuţit. Se înfiripă tot mai desluşit o melodie tristă ce pare a veni de undeva, din depărtări. Doineşte fluierul, prietenul de veacuri al poporului nostru, glăsuitorul suferinţelor şi al dorului lui de libertate din trecut.

Scena este întunecată. Doar o rază de lumină cuprinde în argintul ei pe Ion Susai, cîntăreţul din fluier al satului Butimanu. Şi-n timp ce el doineşte, pe scenă trec truditorii de ieri ai pămîntului, pălmaşii obidiţi de pe fosta moşie a boierului Pană. Au feţele supte de foame, hainele zdrenţuite... Din încăperile conacului răsună cîntece desănţate, risete şi acorduri stridente de jaz. Petrec boierii! În uşa conacului, apare un chelner în livrea care aruncă la cîini hălci mari de carne friptă, resturile ospăţului.

...Se face ziuă şi pe meleagurile Butimanului. Corul intonează un cîntec închinat eliberatorilor. Boierul asupritor apare îngrozit în uşa conacului, apoi o rupe la fugă. „Pornesc muncitorii din fabrici" este cîntecul pe care-l intonează acum cu măreţie brigada artistică de agitaţie a căminului cultural din Butimanu. Veselia cuprinde curînd întreaga scenă. Fîlfîie steaguri purpurii.

Cu zîmbet primeşte şoseaua
Convoiul maşinilor mari
Şi zîmbet aruncă spre uliţi
Stindardul purtat de stegari.

Şi din nou prinde a cînta din fluier ţăranul muncitor Ion Susai. Dar acum fluierul lui nu mai doineşte a jale, ci cîntă bucuria vieţii noi. O sîrbă săltăreaţă încălzeşte inimile spectatorilor.

Acesta este pe scurt cuprinsul tabloului prezentat pe scena căminului cultural din Răcari de una din echipele participante la faza raională a celui de al 3-lea concurs artistic al echipelor de teatru şi al brigăzilor de agitaţie din cadrul căminelor culturale.

Încăperea căminului cultural din Răcari este plină de oameni. Au venit nu numai echipele participante la concurs, ci şi numeroşi alţi ţărani muncitori din Răcari şi din comunele învecinate Gherganî, Bîldana, Slobozia-Moara.

Şi, rînd pe rînd, pe scenă se perindă crîmpeie din viaţa de ieri şi de astăzi a satului nostru. Aplauzele ţăranilor muncitori prezenţi în sală şi ale membrilor comisiei răsplătesc din plin creaţiile originale şi măiestria acestor talente izvorîte din popor. Pe scenă este acum brigada artistică de agitaţie din comuna Pitaru. Membrii brigăzii strigă în cor:

Foaie verde mărgărit,
Hai cu toţii la plivit!
Buruiana de-i înlăturată,
Holda creşte mai bogată.

Apoi, prezentatorul brigăzii închină o strigare ţăranilor muncitori Fraţii Gheorghe, Petre Catrina şi Spirescu Alexandru, fruntaşi la întreţinerea culturilor. Spectatorii află că ei şi-au plivit primii în comuna lor griul şi au făcut pînă acum 2 praşile la porumb. Cinstirea fruntaşilor a devenit un bun obicei al brigăzii de agitaţie din comuna Pitaru. Dar artiştii amatori din această comună poartă în tolba lor şi săgeţi ascuţite pentru cei codaşi. Strigăturile lor pot fi şi usturătoare. Ele ţintesc de astă-dată către Stan Gheorghe:

Dormi, Stane, pe pale verzi
Şi-n lan mohorul nu-l vezi!
Dormi, Stane, pe fîn uscat
Şi neghina-i la păstrat!

Un artist amator, înveşmîntat şi machiat în aşa fel încît juri că-i tocmai Stan Gheorghe, iese în faţa celorlalţi şi răspunde:

Ulu... lu... plivesc acu...!
Cînd s-o secera griu'!

Sala izbucneşte în rîs.

Brigada mai are o răfuială: cu secretarul sfatului popular, care nu ia nici o măsură pentru repararea şoselei, deşi există fonduri alocate în acest scop:

Trece-un car cu boi pe drum,
Nămolindu-se-n băltoace...
Drumul stă nereparat,
Secretarul nostru zace.

— Ce-o avea, săracul? E bolnav? întrebă cineva.

— Da, e bolnav! Suferă de boala... birocratismului!

Acum pe scenă apar doi pionieri şi un om în vîrstă, directorul căminului cultural:

— Salut voios de pionier! Am venit tocmai din satul Sterianu să vedem filmul. Cică e un basm frumos pentru copii.

— Plecaţi acasă, se răsteşte directorul căminului. La ora asta nu se rulează! Dacă vreţi să vedeţi filmul, veniţi diseară la ora 9 şi aduceţi cîte 3 ouă de căciulă.

— Diseară la nouă? Eu nu pot, că nu-mi dă voie tăticu. Zice că mă întorc acasă după miezul nopţii. E prea tîrziu şi noi sîntem mici...

— Ei, atunci... atunci aşteptaţi şi voi pînă veţi creşte mari! Sau mai bine altceva... Trimiteţi părinţii să aducă ouăle!

După cei din comuna Pitaru, care interpretează şi o piesă de teatru — „Toamna se culeg roadele" — urmează pe scenă echipa de teatru a căminului cultural din Sălcuţa, care prezintă comedia „Chestiuni familiare", şi apoi cea din Săbăreni, cu piesa într-un act „Secretarul". Publicul spectator răsplăteşte din plin cu aplauze interpretarea tinerilor actori. Un grup de pionieri aruncă în scenă cîteva buchete de maci roşii ca şi cravatele pe care le poartă, prinos al recunoştinţei pentru munca depusă de aceşti artişti amatori.

★

Nicicînd n-a visat ţăranul muncitor Ilie Sanda din Buftea, om trecut de 40 de ani, ca el, fostul argat, să ajungă a interpreta rolul căminarului Pilciu din piesa clasică „Piatra din casă" de Vasile Alecsandri. Dar cîte bucurii, de care înainte nici nu visam, trăim azi!

A venit într-o zi la căminul cultural din Buftea o instructoare din partea teatrului „Constantin Nottara" din Bucureşti, aşa cum în mai toate satele vin azi profesionişti ai teatrului, pentru a-i ajuta pe oameni să-şi organizeze echipe artistice. A închegat o echipă artistică de tineri şi vîrstnici, din ţărani muncitori şi din muncitori de la fabrica de textile din comună. Începutul a fost greu, ca orice început. Actorii amatori erau timizi, neîncrezători în forţele lor. Încet, încet, şi ţăranul muncitor Ilie Sandu şi textilista fruntaşă Anghelescu Coca, toţi noii artişti au deprins meşteşugul teatrului şi astăzi, pe scena din Răcari, în faţa unui public numeros, piesa „Piatra din casă" prezentată de ei smulge ropote de aplauze.

Pînă seara tîrziu, pe aceeaşi scenă urmează producţiile pline de măiestrie ale fluierarilor, cimpoierilor, cîntăreţilor din ţiteră şi frunză, ale soliştilor vocali şi ale dansatorilor din raionul Răcari.

Dansurile lor, cîntecele, textele pe care le interpretează sînt închinate vieţii noi ce a înflorit pretutindeni pe meleagurile satelor noastre, închinate partidului, organizatorul tuturor victoriilor noastre.

Ce să citim

Să desfăşurăm larg întrecerea socialistă în G.A.S şi S. M. T.

(Editura C. C. S.)

Lucrarea aceasta, apărută de curînd în Editura C.C.S., împărtăşeşte experienţa comitetelor de întreprindere din gospodăria agricolă de stat Zorleni şi S.M.T. Toporu în munca de organizare şi conducere a întrecerii socialiste.

Tovarăşul Damaschin Gheorghe, preşedintele comitetului de întreprindere din G.A.S. Zorleni, redă în povestirea sa metodele de muncă ale activiştilor sindicali din această unitate.

Comitetul de întreprindere a acordat o mare atenţie organizării şi desfăşurării consfătuirilor lunare de producţie şi a urmărit îndeaproape felul cum sînt puse în practică propunerile făcute de muncitori la aceste consfătuiri. De asemenea o grijă permanentă a comitetului de întreprindere de la G.A.S. Zorleni a fost organizarea — în cadrul întrecerii — a ajutorării celor rămaşi în urmă, pentru ridicarea calificării lor, educarea muncitorilor în spiritul unei discipline socialiste a muncii, ca şi asigurarea unor condiţii cît mai bune de muncă şi trai pentru fiecare salariat.

În partea a doua a lucrării, tovarăşul Stănescu Alexandru, preşedintele comitetului de întreprindere de la S.M.T. Toporu, arată cum au reuşit activiştii sindicali de aci să asigure o legătură permanentă cu toate brigăzile, pentru stimularea întrecerii socialiste, generalizarea metodelor avansate de muncă şi continua ridicare a calificării mecanizatorilor.

Tov. Alexandru Stănescu pune un puternic accent pe colaborarea principială care există între comitetul de întreprindere şi conducerea staţiunii, între organizatorii de grupă şi şefii de brigadă etc., colaborare care a înlesnit activiştilor sindicali rezolvarea operativă a unor probleme privind îmbunătăţirea muncii mecanizatorilor.

R. LUPU

I. MACARIE: Un meşter al recoltelor bogate

Broşura „Un meşter al recoltelor bogate", scrisă de Ion Macarie, înfăţişează într-un reportaj literar munca ţăranului muncitor Nichita Mărgineanu, din comuna Sucutard, raionul Gherla, regiunea Cluj, care, aplicînd metode agrotehnice înaintate, a reuşit să obţină o producţie de 5.700 kg. de porumb boabe la hectar.

Cititorul va afla în paginile acestei broşuri că Nichita Mărgineanu s-a străduit şi înainte să obţină recolte mari. Totuşi el n-a putut să-şi împlinească vrerea cu toată hărnicia lui.

Numai în vremurile de astăzi Nichita Mărgineanu şi mulţi alţi ţărani muncitori, fruntaşi ai recoltelor bogate, au putut obţine producţii mari la hectar, pentru că ţărănimea muncitoare primeşte un permanent şi puternic ajutor material din partea statului.

Năzuinţa lui Nichita Mărgineanu de a obţine o recoltă mare, pentru care s-a străduit şi în trecut a devenit astăzi realitate. Recolta mare de porumb obţinută în urma aplicării metodei de semănare în cuiburi aşezate în pătrat i-a adus nu numai belşug, dar şi preţuirea întregului popor.

Conţinutul broşurii „Un meşter al recoltelor bogate", pe lîngă faptul că oferă o lectură plăcută şi interesantă ţăranilor muncitori, le împărtăşeşte şi experienţa valoroasă a unui fruntaş al recoltelor bogate.

Realizări ale cercetărilor ştiinţifice în agricultura U.R.S.S.

MĂRIREA PRODUCTIVITĂŢII PĂSĂRILOR

În crescătoriile de păsări din U.R.S.S., în cursul întregului an, găinile ouătoare sînt întreţinute în cuşti, în grupe de cîte 5-10 capete. Efectivul de cocoşi de reproducţie se află în coteţe obişnuite, cu padocuri. Temperatura aerului din cuşti este de minimum 15 grade; iarna, ele sînt luminate cu lumină electrică. Datorită acestor condiţii, cît şi asigurării unei hrăniri raţionale a găinilor, crescătorii de păsări obţin producţii mari de ouă. Aşa, bunăoară, în anul 1954, crescătoarea Tomilinskaia a obţinut, de la găinile întreţinute în cuşti, în medie cîte 194 de ouă. Acum, crescătorii mută găinile în cuşti individuale. În acest fel, găinile devin mai liniştite, sporesc în greutate şi producţia de ouă creşte cu 25 la sută şi chiar şi mai mult.

O NOUĂ MAŞINĂ PENTRU RECOLTATUL TULPINELOR DE BUMBAC

În U.R.S.S. s-a construit o nouă maşină G.U.M. pentru recoltatul tulpinilor de bumbac după strîngerea capsulelor. Faţă de diferite maşini şi dispozitive care au existat pînă acum, maşina G.U.M. este cu mult perfecţionată. Ea are un nou organ de lucru — discuri cu bolţi — pentru a scoate din pămînt rădăcinile şi tulpinile de bumbac, precum şi un dispozitiv pentru strîngerea şi presarea acestora în baloturi compacte, care sînt strînse apoi cu ajutorul unor simple tîrşitoare. Maşina a fost dată în producţia de serie. Folosirea ei va uşura operaţia curăţirii cîmpului de resturile plantelor de bumbac spre a nu se întîrzia efectuarea arăturii de toamnă.

Acolo sus, pe crestele munţilor

— „Jivinile codrului? Nişte mieluşei pe lîngă tîlharii de la „Lomaş". Ştii dumneata ce a însemnat pentru versantul ăsta al Bucegilor fosta societate capitalistă „Lomaş"? Mii, zeci de mii de hectare cu păduri cu molizi, paltini, frasini, tăiate la ras. Să planteze ceva în loc? Nici pomeneală. Cînd am venit prima oară pe aci, la practica de vară, m-am cutremurat. Culmi întregi — Leaota, Orzea, Domneasca, Suţila — pleşuvite şi presărate cu cioturi pe jumătate putrezite. Trei ani mai tîrziu, cînd am terminat facultatea de silvicultură, am cerut să fiu repartizat aci. Voiam să pun în practică cele învăţate, să lupt ca să redau munţilor podoaba ce le fusese atît de silnic jefuită".

Cînd îţi vorbeşte despre păduri, despre munca sa în mijlocul acestei naturi aspre, uneori aproape sălbatică, în glasul inginerului silvic Constantin Dojan vibrează o emoţie greu reţinută. Simţi că tînărul acesta entuziast e legat prin mii de fire de fiecare copac, de fiecare puiet firav ce creşte încă în pepinieră.

Am aflat de la alţii (e prea modest ca s-o spună el singur) despre sutele de kilometri pe care i-a străbătut cu schiurile prin zăpezi şi viforniţe, ca să vadă „cum stau lucrurile" la plantaţiile noi. În fiecare lună, bătătoreşte sute de kilometri, de-a lungul şi de-a latul ocolului silvic Pucioasa, verificînd, cercetînd totul cu atenţie, cu dragoste.

Tînărul inginer Constantin Dojan nu e singurul care munceşte aşa. Pe culmile pustiite de o barbară exploatare, ei fac să răsară noi şi noi plantaţii, pădurile falnice de mîine.

În cele şase pepiniere ale ocolului silvic Pucioasa — Stînişoara, Valea-Largă, Cîrligul, Orzea, Runcu şi Zărăfoaia — se cresc sute de mii de puieţi de molid şi foioase. Nu ajung însă. Şi cum ar putea oare ajunge, cînd numai în primăvara aceasta s-au plantat aci 2.700.000 de puieţi pe o suprafaţă de circa 4.000 ha. Asta deosebit de cele 70 ha de semănături directe cu sămînţă de molid. S-au gîndit atunci să aducă puieţi de la ocoalele vecine Văleni, Nehoiu, Cîmpina şi Muscel. Pînă la Buşteni, transportul n-a fost o problemă. Dar de la Buşteni şi pînă la bazinul Bolboci e cale de 40 km, numai peste creste de munţi. Să fi transportat cei peste 1 milion de puieţi cu ajutorul căluţilor de munte, ar fi însemnat zile, poate săptămîni de drum. Ar fi însemnat cheltuieli mari şi mai cu seamă pierderea prin uscare a mai mult de jumătate din puieţii de molid. Şi atunci, cu sprijinul fabricii de hîrtie din Buşteni, s-a efectuat cel mai original transport: peste crestele munţilor. Într-o singură zi, cu ajutorul funicularelor, puieţii au străbătut drumul de la Buşteni la Bolboci. Vremea nu era încă prielnică pentru plantat şi atunci, pentru ca puieţii să nu intre în vegetaţie, au fost păstraţi pînă în ziua plantării în gheţarii special amenajaţi.

Împăduririle s-au făcut atît prin plantaţii integrale — acolo unde pădurile au fost tăiate la ras — cît şi prin completarea golurilor cu puieţi de răşinoase (molid) în amestec cu foioase (paltini şi frasini).

Norma de plantare este de 100 de puieţi pe zi. În brigada maistrului silvic Gheorghe Bănescu de la Stînişoara, sînt însă oameni ca, de pildă, Neculai Buzescu sau Chiţu Ariton, care fac şi cîte 3 norme pe zi. Cît ar fi de înalţi munţii, cît de prăpăstioase coclaurile, veştile ajung totuşi repede de la o brigadă la alta. Şi auzind de asemenea ispravă a celor de la Stînişoara, cei din brigada de la Bolboci, condusă de tehnicianul Gheorghe Diaconescu, au hotărît să nu se lase mai prejos. Ion Uţa a reuşit să facă şi el trei norme. Alţii îl urmează îndeaproape. Întrecerea de pe crestele munţilor continuă şi cuprinde din ce în ce mai mulţi oameni. În urma lor, ca un uriaş covor verde aruncat peste crestele golaşe, se întind plantaţiile tinere.

S. LEONARD

Echipa „COLŢII BOROANEI" PREZINTĂ

Aspecte privind pregătirile de recoltare în raionul Lehliu, regiunea Bucureşti

O lecţie dată la timp

— Vorba e, ce facem cu ei? Că şi mecanicul Herescu şi fierarii Nicolae Badea şi Ilie Stancu munceau pînă acum cîtva timp cu vrednicie. Iar de vreo două săptămîni, cum se face ceasul patru, o şterg. Parcă intră în pămînt. Iar nouă ne arde buza cu pregătirea utilajului.

Ion Mărăcine, preşedintele gospodăriei colective din comuna Dor Mărunt, îi privi întrebător pe cei din jur, ca şi cum ar fi aşteptat de la aceştia un răspuns.

— Eu zic să mai stăm o dată de vorbă cu ei, spuse cu glas potolit secretarul organizaţiei de bază, Vasile I. Vasile. De vină sîntem noi, e drept. Le-am spus că n-or să priceapă să repare cele două secerători. Şi oamenii s-au supărat, fireşte...

În seara aceleeaşi zile, cînd se înapoia de la cîmp, de la secerişul rapiţei, colectivistul Albeşteanu Constantin s-a abătut pe la sediul gospodăriei. Cînd să iasă în uliţă pe poarta din spatele sediului, zări lîngă remiză nişte momîi:

— Care sînteţi acolo, mă? strigă el. Dar nu răspunse nimeni.

Încîudat, Albeşteanu se înapoie la birou şi reveni cu mai mulţi, aducînd felinare aprinse.

— E lumină la atelier! Ei drăcie! strigă un colectivist.

Cînd intrară, îi găsiră pe mecanicul Herescu Gheorghe şi pe fierarii Niculae Badea şi Ilie Stancu în jurul secerătorilor. Le aduseseră în atelier şi le montaseră toate piesele pînă acum lipsă.

— Ce-i cu voi aici măi? făcu nedumerit preşedintele.

— Ia, ce să fie... Aşa nepricepuţi cum ne-au socotit unii, am reparat secerătorile, vorbi mecanicul Herescu.

— Am reparat piesă cu piesă, după terminarea lucrului de peste zi, fără să ne ştiţi, adăugă şi fierarul Nicolae Badea.

Preşedintele nu spuse nimic. Îi îmbrăţişă pe cei trei, pe rînd. Abia apoi, emoţionat, grăi:

— Ne-aţi dat o lecţie bună. Să avem încredere mai multă altădată în oamenii noştri...

Am plecat la însurătoare

(Cîntec popular cîntat de Dorobanţu Marin, mecanic şef la gospodăria agricolă de stat I. C. Frimu)

Foaie verde fir mohor,
Hotărîi să mă însor.
— Ca să fii un soţ ferice —
Viitoarea soaţă-mi zice —
Hai să mergem împreună
Pîn'la Videle-n comună,
Socrii să-ţi cunoşti-şi-ndat'
Facem nunta la Gostat...

Cînd să plec însă spre gară,
Hop! directorul pe scară:
— Ce? Azi n-ai de lucru chef?
Doară eşti mecanic şef;
Trei combine, cinci tractoare,
Cin'le drege, frăţioare?
Că poate oi fi aflat:
Orzu-i bun de secerat...
— Acu vrei să-mi fii o frînă?
Lipsesc doar... o săptămînă, —
Am răspuns, coborînd tonul.
...Şi-am pornit cu faetonul.

Pe cîmp ne-a-nsoţit o... briză,
Iar la gară, ce surpriză!
Mă-nsoţea la drum de fier
Însuşi şeful de-atelier,
Ion Boruzi... Iar la geam,
Şi mecanicul Baitam.
— Bravo, le-am zis: nu fiţi trişti
Merg şi mai mulţi tractorişti
Şi chiar vreo doi... violonişti!
Mi-au adus şi un plocon.
Iată-i colo, în vagon.
De-am plecat cu toţi la drum,
Pornim nunta de pe-acum...
Iar de s-o lungi ţapajul,
Să ne-aducă utilajul
Chiar la nuntă, ca să spui:
Reparaţii clasa I!

Adrese cu bucluc

Nu de mult, secţia agricolă a raionului Lehliu a primit o adresă din partea Direcţiei agricole regionale Bucureşti. Hîrtia purta numărul 20.205 a. c.

În adresă, era scris negru pe alb:

„Vă facem cunoscut că piese şi materiale necesare pregătirii campaniei de seceriş şi treieriş se găsesc la cooperative, la magazinul Centrului de mostre din Bucureşti, Calea Victoriei nr. 101 şi la magazinul regional din acelaşi oraş, şoseaua Alexandria nr. 117".

În aceeaşi zi, sfatul popular raional a trimis adresa, în copie, tuturor sfaturilor populare comunale din raion.

La cîteva zile, în faţa clădirii din Bucureşti, şoseaua Alexandria nr. 117, se opri un grup de ţărani.

— Magazin de materiale parcă n-ar fi, spuse unul dintre ei, văzînd că lipsesc firma şi vitrinele.

Auzind larma din ogradă, în pragul casei apăru o femeie:

— Ce doriţi? întrebă ea.

— Păi, am venit după piese, spuse unul dintre ţărani, piese pentru secerători şi batoze...

— Da ce, locuinţa mea-i depozit? se miră femeia...

— Eh, dar parcă Direcţia agricolă a regiunii noastre nu ştie unde ne-a trimis?

— Şi ce v-a trimis chiar la mine? îl întrerupse femeia mînioasă.

— Nu la dumneata, ci la depozitul de materiale.

— Atunci duceţi-vă la depozit, măi oameni buni.

Oamenii se uitară nedumeriţi unul la altul. Unul dintre ei spuse:

— Ce ne facem de piese, fraţilor? Că mîine, poimîine vine secerişul... Eu aş zice că tot bătucăm drumul pînă aici, la Bucureşti, să încercăm şi la magazinul din Calea Victoriei 101.

— Să încercăm, încuviinţară ceilalţi.

Ajunşi acolo, oamenii intrară într-o prăvălie.

— Am dori să cumpărăm nişte piese de schimb, zise unul din ei, grăbit.

— Pentru ceasornic de buzunar sau pentru pendulă? întrebă vînzătorul prietenos.

— Ce ceasornic, bre omule? spuse un ţăran mai în vîrstă. De glume ne arde?

Pînă la urmă, s-au convins oamenii că, într-adevăr, nu intraseră în depozitul de piese de schimb pentru secerători, că un asemenea depozit nici nu există la adresa indicată de Direcţia agricolă a regiunii, ci intraseră într-o adevărată... ceasornicărie.

Către seară, oamenii s-au înapoiat la casele lor aşa cum veniseră şi cum s-au înapoiat de fapt zeci de ţărani din cuprinsul regiunii. Şi, desigur, tot aşa vor păţi şi alţii, dacă tovarăşii de la Direcţia agricolă regională nu vor pune capăt superficialităţii de care au dat dovadă în acest caz şi nu vor reveni cu o nouă adresă asupra adresei cu... adrese buclucase.

Ca să-mi potolesc necazul

— Din însemnările lui Ciocoiu Ion, directorul S. M. T. Lehliu —

1 iunie

Sînt foarte neliniştit. Timpul fuge şi noi stăm pe loc. Ca mîine va începe secerişul, iar ograda staţiunii noastre e plină de tractoare, secerători-legători şi batoze demontate, care au nevoie de reparaţii. Ce mi-i necaz e că nu văd la lucru decît cîţiva oameni. De altfel, de la bufetul din gară e greu să văd tot ce se petrece în staţiune. Poate o să mă întrebaţi ce caut mereu acolo. Păi, ce ziceţi? Se poate compara o masă plină cu halbe cu bere cu o masă plină cu piese murdare de motorină, cum văd toată vremea în atelierul staţiunii?

2 iunie

Azi a venit în îndrumare şi control un tovarăş de la serviciul regional S.M.T. El intra pe poarta staţiunii, iar inginerul nostru mecanic Ionaş Victor ieşea. Dar nu ieşea singur. Luase cu el pe toţi mecanicii din atelier: pe Mircea Drăgoi, pe Tîndăveanu Dumitru, pe Stere Bohar şi ceilalţi, înşiruiţi doi cîte doi, ca într-un pluton...

Ionaş era foarte vesel. Rîdea.

— Ce te bucuri aşa tovarăşe Ionaş? îl întreabă tovarăşul de la serviciul regional. Aţi terminat reparaţia la vreo batoză?

— Da' de unde! Ne pare bine că o să învăţăm şoferia, răspunse. Mergem la Sigireanu, o comună în apropiere, să facem analiza...

— Aha, acolo faceţi analiza situaţiei reparaţiilor din staţiune?

— Nu, analiza sîngelui. Ca să ne înscriem la şcoala de şoferi, ne trebuie buletin de analiză.

— Şi i-ai luat cu dumneata, acum în zi de lucru, pe toţi cei de la atelier?

— Nu chiar pe toţi. Unul a rămas să păzească maşinile. E paznicul nostru...

6 iunie

Am dat o raită prin staţiune. Am găsit multe nereguli. Tractoarele tot vraişte, cu piesele demontate. Secerătorile fără cuţite şi pînze. Strungarii Radu Constantin şi Pele Ion executau în orele de producţie lucrări pentru nişte batoze de-ale unor chiaburi. Mulţi tractorişti lipseau...

— Nu pot pricepe ce se întîmplă, am zis. Aşa cred ăştia c-o să terminăm pregătirile pentru muncile de vară? De la cine-or fi învăţat să „lucreze" în felul ăsta?

— De la cei din conducere, mi-a răspuns un tractorist.

Cînd am auzit una ca asta am simţit că mă sufoc. Ca să-mi potolesc pojarul, am dat fuga la bufetul din gară şi am comandat 5 halbe şi un ţap, să sar cu ele peste necazuri, că nu mai pot.

GHICITOARE

Rumenă, cu ochi de foc,
Subţirică la mijloc,
Nu stă niciodat' pe loc...
Nu se află nici prin sat,
La centrul de reparat.
Zboară ici, zboară colea,
De n-o află nimenea,
Ca gîza, din floare-n floare,
Şi-i atotneştiutoare
De batozele stricate
Sau... neidentificate.
De-aţi ghicit-o cine e,
Spuneţi-ne repede.

(Ştefana Iosif, tehnician agricol în comuna I. C. Frimu, unde 18 secerători-legători şi 2 batoze stau nereparate)

Cronica sportivă

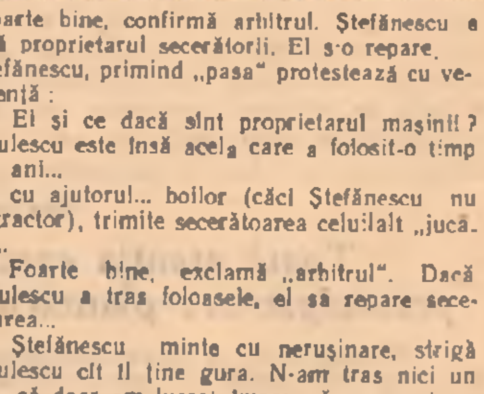
De-a reparatul

Jucătorii: *chiaburii Voiculescu Constantin şi Ştefănescu Apostol din comuna Lehliu.*

Arbitrul: *tov. Ghergheviciu Aurel, preşedintele sfatului popular din localitate.*

În loc de minge, o secerătoare-legătoare stricată.

La... fluierul arbitrului, jocul începe. Secerătoarea se găseşte la Voiculescu. Acesta o... pasează, cu... ajutorul unui tractor, lui Ştefănescu.

Foarte bine, confirmă arbitrul. Ştefănescu e doar proprietarul secerătorii. El s-o repare.

Ştefănescu, primind „pasa" protestează cu vehemenţă:

— Ei şi ce dacă sînt proprietarul maşinii? Voiculescu este însă acela care a folosit-o timp de 7 ani...

Şi cu ajutorul... boilor (căci Ştefănescu nu are tractor), trimite secerătoarea celuilalt „jucător"...

— Foarte bine, exclamă „arbitrul". Dacă Voiculescu a tras foloasele, el să repare secerătoarea...

— Ştefănescu minte cu neruşinare, strigă Voiculescu cît îl ţine gura. N-am tras nici un folos, că doar am lucrat împreună: eu cu tractorul, el cu secerătoarea, iar cîştigul l-am împărţit pe din două, cum ne-a fost înţelegerea

...Şi de îndată prinde tractorul la secerătoare şi o „pasează" lui Ştefănescu.

„Arbitrul" fluieră scurt.

— Cum, nu-i bine? întreabă Voiculescu mirat.

— Bine, nimic de zis, spune arbitrul, dar cam... tare. Dacă ai s-o mai pasezi aşa de cîteva ori, praful o să se aleagă de rabla asta de secerătoare...

Asta cam aşa-i, răspunde Voiculescu. Altădată am s-o „pasez" mai uşor.

La ora cînd scriem aceste rînduri, „jocul" continuă într-un ritm încă şi mai viu. Ţăranii muncitori din comună se întreabă însă pe bună dreptate: Cît va dura acest joc „de-a reparatul?"

Se pare că răspunsul e limpede. Jocul va dura pînă ce arbitrul respectiv, tov. Ghergheviciu Aurel, preşedintele sfatului popular al comunei, se va trezi şi-i va obliga pe cei doi chiaburi să repare în cel mai scurt timp secerătoarea-legătoare...

Boală cronică...

Tov. Spiridon Ion, inginer şef la secţia agricolă a sfatului popular al raionului Lehliu, în loc să îndrume şi să controleze modul cum se desfăşoară pregătirile de recoltare în comunele acestui raion — fără să fie în realitate suferind — prezintă conducerii sfatului popular dese certificate de concediu medical...

Ing. şef Spiridon (către preşedintele sfatului popular raional): După cum vedeţi sufăr de flebită, lombardită, otită, miocardită...

Preşedintele sfatului: Am înţeles. Toate la un loc dau o singură boală cronică: chiulangită...

Vești de la CORESPONDENȚI

Fruntași la predarea cotelor de carne

Țăranii muncitori din raionul Sighet sînt fruntași pe regiune în ce privește îndeplinirea planului de colectare a cărnii. Pînă la 1 iunie a.c., planul de colectare pe trimestrul II a fost realizat și depășit în acest raion cu peste 12.000 kg de carne.

Fruntașe pe raion sînt comunele Rona de Sus (colector Gheorghe Rohovan), unde s-au predat peste plan 4.540 kg de carne și Vad (colector Vasile Steț), unde s-au predat 2.966 kg de carne peste plan.

Însemnate cantități de carne au fost predate peste plan și în comunele Bîrsana, Sarasău, Bocicoiu Mare și altele.

I. Petria

Inainte de termen

Tot mai mulți țărani muncitori din comuna Tiream, raionul Carei, încheie contracte cu statul pentru îngrășarea și livrarea de animale și păsări.

In primele cinci luni ale anului, delegatul de la O.R.A.C.A. a reușit să încheie în această comună 1.160 de contracte pentru 81 de vaci, 115 viței, 36 de boi, 328 de porci, 28 de oi, 2.100 de giște și 4.070 de rațe. Țăranii muncitori proprietari de oi au încheiat contracte și cu D.A.C. pentru 1.435 kg de lînă.

O dată încheiate, aceste contracte, producătorii agricoli din Tiream au început să-și îngrijească animalele și păsările mai bine pentru ca la predare ele să corespundă condițiilor prevăzute în contract.

Apropiindu-se termenul de predare, unii țărani muncitori au și prezentat animalele la baza de predare. Țăranii muncitori Kondor Vasile și Madacs Iuliu au predat fiecare cîte doi boi, pentru care au primit însemnate sume de bani, bucurîndu-se totodată de o serie de avantaje, ca reducerea cotei de carne datorată statului și posibilitatea de a cumpăra diverse mărfuri prin comerțul de întîmpinare.

Numărul țăranilor muncitori din Tiream care predau animalele și păsările contractate crește zi de zi.

Vasile Pop

Contracte pentru valorificarea de fructe

Țăranii muncitori din satul Idicel, raionul Reghin, sînt cunoscuți în împrejurimi ca buni pomicultori. Și în acest an, ei și-au îngrijit bine livezile, curățind pomii și stropindu-i cu diferite soluții împotriva bolilor, astfel încît recolta de fructe se prevede a fi bogată.

Pentru a se bucura de pe acum de rezultatul muncii lor, un număr de 47 de pomicultori din acest sat au încheiat contracte cu cooperativa pentru a valorifica 61.000 kg de fructe, primind ca avans însemnate sume de bani.

Cele mai mari cantități de fructe au fost contractate de țăranii muncitori Harșan Galaftion și Hărșan Simion, care au primit ca avans cîte 1.000 de lei fiecare.

In curînd contractanții se vor prezenta la cooperativă pentru a preda primele cantități de vișine.

Alexa Oltean

Gospodăria agricolă colectivă — izvor de bunăstare

Se revarsă belșugul în casele colectiviștilor

Și în casa colectivistului Ilcuș Oprea din gospodăria agricolă colectivă „6 Martie" din comuna Șelimbăr, raionul Sibiu, ca și în casele zecilor de mii de țărani muncitori din patria noastră care au pornit pe drumul unei vieți noi, și-a făcut loc belșugul și bunăstarea. In numai cei cîțiva ani de cînd a intrat în gospodăria colectivă, colectivistul Ilcuș Oprea, cu veniturile primite ca răsplată a muncii depuse, și-a ridicat foarte mult nivelul său de trai.

In clișeu: interiorul unei camere a colectivistului Ilcuș, unde se joacă fericiți cei doi copii ai săi.

De ce m-am hotărît să intru în colectivă

In toamna anului 1952, cînd 71 de familii din comuna noastră și-au unit de bună voie cele 240 ha de pămînt, vitele și uneltele mari de muncă și s-au hotărît să muncească în comun, eu am stat de o parte. Gîndeam că roadele pe care le-oi culege de pe cele 2,50 ha de pămînt ale mele îmi vor ajunge pentru îndestularea familiei. Ș-apoi, nu-i așa de ușor să fac o asemenea cotitură în viață. Nevastă-mea nici nu voia să audă de colectivă. Striga în gura mare că n-o să-și înstrăineze ea pămîntul pe care l-a primit zestre. Și, ca să fiu drept, și pe mine mă rodea îndoiala. Ce rezultate poate da — mă întrebam deseori — munca făcută așa, de-a valma, s-or împărți oare cu dreptate bucatele celor harnici și celor care nu le prea place munca? Frămîntat de asemenea nedumeriri, am rămas în afara colectivei.

De atunci, an de an mi-am muncit pămîntul cu vitele mele, l-am arat cu plugul cu boi, l-am semănat cu mîna, l-am prășit cu sapa. Așa cum obișnuisem de la părinți. Cu roadele strînse de pe el nu reușeam însă în fiecare an să acopăr nevoile familiei. In tot acest timp, m-am interesat îndeaproape cum lucrează pămîntul cei din colectivă. Și acest lucru îl puteam afla ușor, pentru că aveam un petec de ogor la marginea tarlalei colectiviștilor și mai ales pentru că socrul meu, Daika Ludovic, intrase de la început în colectivă cu cele două hectare de pămînt ale lui. Colectiviștii arau cu tractoarele S.M.T.-ului Episcopia, semănau cu mașinile în rînduri drepte, aplicau îngrășăminte chimice și foloseau la strînsul recoltei secerătorile-legători. In felul acesta, lucrările la colectivă se fac mai ușor și mai repede, totdeauna la timpul potrivit și, ca urmare, și roadele obținute sînt mai bogate. Numai în anul trecut, dacă stăm să socotim, cu tot timpul neprielnic, colectiviștii au strîns în medie 1.450 kg de grîu de pe o suprafață de 72 ha și 3.000 kg de porumb boabe de pe cele 34 ha cultivate, pe cînd noi țăranii muncitori cu gospodării individuale, care ne-am lucrat pămîntul de unul singur, am cules o recoltă de grîu de 950-1.000 kg la ha, iar la porumb, de 1.800-2.000 kg la ha.

In fiecare an, după strîngerea recoltei, colectiviștii au dus acasă care vîrfuite cu bucate și mari sume de bani. In casele lor, belșugul s-a făcut tot mai mult simțit. Socrul meu, de exemplu, în anul trecut, a făcut, împreună cu fiul său Laioș, 650 de zile-muncă, pentru care a căpătat drept plată peste 5.000 kg de cereale boabe, 455 kg de vin și alte produse, precum și 7.500 lei. Cu venituri mari s-au ales de pe urma muncii depuse în colectivă și vecinii mei Daika Sigismund și Bala Andrei. Primul a intrat în gospodărie cu cele trei hectare de pămînt ale sale, iar Bala a fost primit fără nici o palmă de pămînt. Acesta din urmă muncise toată viața pe la chiaburi. Din produsele căpătate pentru cele 450 de zile-muncă făcute în anul trecut, el a asigurat hrană îndestulătoare întregii sale familii pe un an de zile, rămînîndu-i și prisos de bucate pe care le-a vîndut.

Munca în colectivă a adus membrilor săi venituri frumoase. Astăzi, toți colectiviștii din comuna noastră și-au introdus lumină electrică în case, iar unii, ca Nagy Emeric, Tarnak Ludovic, Dobrovan Carol, și-au cumpărat aparate de radio, biciclete și alte obiecte de acest fel, la care altădată nici nu îndrăzneau să se gîndească.

Toate aceste fapte, văzute cu ochii mei, m-au făcut să-mi dau seama că, într-adevăr, munca în gospodăria colectivă e mai spornică, că numai prin ea noi, țăranii muncitori, ne putem făuri un trai omenesc.

M-am hotărît astfel să pășesc cu încredere pe drumul gospodăriei colective și, împreună cu nevastă-mea, care s-a convins că astfel vom putea trăi mai bine, am semnat de curînd cererea de intrare.

TARNOK ALBERT
țăran muncitor din comuna Episcopia, regiunea Oradea

Drum de viață nouă

Mi-aduc aminte de parcă s-ar fi petrecut ieri. Era prin luna noiembrie a anului 1952. Intr-o dimineață, pe cînd îmi cîrpeam niște ciubote în căsuța în care locuiam pe vremea aceea, mă pomenesc cu Radu Marin, președintele gospodăriei colective din comuna noastră. Cam bănuiam eu de ce-mi tot calcă pragul. De cîte ori mă întîlnea, nu scăpa niciodată prilejul să-mi vorbească despre foloasele muncii în colectivă și să mă îndemne să pășesc și eu pe drumul cel nou, alături de cele 35 de familii de țărani muncitori care, cu un an și mai bine în urmă, întemeiaseră în sat o gospodărie colectivă.

— Măi Marine, îi răspundeam eu, o fi bine în colectiva voastră, nu zic ba, însă pentru cei mai tineri, ca tine. Eu, după cum vezi, m-apropii de amurgul vieții. Mi-am trăit traiul.

In ziua aceea de noiembrie, cînd a venit în bordeiul meu, președintele nu m-a mai întrebat dacă vreau să devin colectivist. Am stat de vorbă multă vreme despre una și despre alta și îndeosebi despre viața nouă care își face loc pas cu pas și zi cu zi în satul nostru, „satul calicilor", cum i se spunea altădată. Foștii argați care au slugărit ani de zile pentru o bucată de mămăligă pe pămînturile boierilor, ca alde Ștefan Hagi Ștefan sau Zaharia Soare își făuresc acum, prin muncă unită și harnică, o viață omenească, lipsită de grija zilei de mîine.

— Peste cîțiva ani, mi-a zis atunci președintele, satul nostru va fi de nerecunoscut. Forța gospodăriei colective e nemăsurat de mare. In doi ani, numărul colectiviștilor a crescut aproape de două ori. Numai dumneata, moș Hilohie, vrei să rămîi pe dinafară. Tocmai dumneata, care ai muncit pentru alții atîta amar de vreme, fără să te bucuri de roadele muncii. Poate că ții cu tot dinadinsul să îți sfîrșești zilele în bordeiul acesta din vie, lucrînd pentru chiaburi, în vreme ce copiii dumitale au pășit de mult pe drumul arătat de partid.

Președintele a plecat puțin cam supărat, lăsîndu-mi o cărticică pe care m-a îndemnat s-o citesc cu răbdare. Era statutul model al gospodăriilor colective. Mă înfuriasem și eu un pic. Auzi, să-mi spună că vreau să mor în bordei. De atunci, gîndul gospodăriei colective nu mi-a mai dat pace. In primăvara următoare, am rupt contractul cu proprietarul viei la care lucram și, într-una din zilele lui martie, m-am dus la gospodăria colectivă unde am făcut cererea de înscriere. Președintele abia își stăpînea bucuria. Tot așa și fata mea Gherghina, la care ne-am mutat.

In anul acela, împreună cu nevastă-mea, am făcut aproape 200 de zile-muncă. Am lucrat la prășit, la cosit, la culesul recoltei, am îngrijit de vitele gospodăriei umăr la umăr cu ceilalți colectiviști. Simțeam cum îmi cresc puteri noi. La sfîrșitul anului, am primit cîte 18 kg numai cereale, pentru fiecare zi-muncă. Atunci am început să ne gîndim la o casă a noastră. Toată viața trăisem numai în bordeiele din viile stăpînilor la care slugăream. Gîndul acesta nu mi s-a mai părut îndrăzneț, așa cum socoteam cu un an în urmă, înainte de a intra în colectivă.

In primăvara anului trecut, la o adunare generală, președintele ne-a anunțat că gospodăria colectivă a primit cîteva hectare de vie din partea sfatului popular. Tot timpul anului am îngrijit via ca pe ochii din cap. Osteneala nu mi-a fost zadarnică. In toamnă, via la care am lucrat și eu și nevastă-mea a dat rod frumos. Pentru cele 320 de zile-muncă, făcute în anul acela, am primit produse în greutate de peste jumătate de vagon. Atunci i-am spus nevestei-mi că a sosit vremea să nu mai stăm pe capul copiilor. Dacă am ieșit din bordei, apoi să ne facem casa noastră. Am vîndut prin cooperativă 3.500 kg de porumb, alte vreo cîteva sute pe piața liberă și cu banii primiți am cumpărat o casă cu 2 camere, sală și bucătărie. Și astfel după numai doi ani de muncă în gospodăria colectivă, am izbutit să avem casa noastră. De curînd, am cumpărat și o vacă cu lapte și un purcel. Apoi, întrucît în satul nostru a pătruns în acest an lumina electrică, mă bate gîndul să trag și eu un fir în casă și să instalez și un difuzor.

Și aceștia sînt numai primii pași pe drumul vieții noi pe care am pornit...

HILOHIE MARIN
membru în gospodăria colectivă din comuna Filești, raionul Galați

Tribuna agronomului

Am îndrăgit munca de cercetător științific în domeniul agriculturii

Am avut fericirea să mă număr printre studenții care, prin grija partidului și a guvernului nostru, au fost trimiși la studii în marea țară a socialismului victorios. In U.R.S.S., am urmat cursurile Institutului agronomic din Kuban, unde, alături de alți studenți romîni veniți aici la studii, am fost înconjurat cu mare dragoste de către profesorii și studenții sovietici.

Deosebit de mare sprijin la învățătură am primit din partea profesorului A. I. Nosatovski, șeful catedrei de fitotehnie, care, încă de la începutul cursurilor sale, mi-a insuflat dorința de a cerceta minuțios modul de viață a plantelor și mijloacele care duc la sporirea productivității lor.

Profesorul A. I. Nosatovski a scos întotdeauna în relief, atît în prelegerile, cît și în lucrările sale, rolul pe care îl are în agrotehnică cunoașterea particularităților biologice ale plantelor, analiza dialectică a desfășurării fazelor de vegetație sub influența mediului înconjurător.

Sub directa îndrumare a profesorului Nosatovski, am început efectuarea unor modeste lucrări de cercetare, la început în cadrul cercului de fitotehnie al Institutului, apoi în producție, într-unul din sovhozurile fruntașe ale Uniunii Republicilor Socialiste Sovietice — sovhozul „Kuban". Aici, în afara indicațiilor date de catedră, am primit un prețios ajutor din partea agronomilor și muncitorilor agricoli ai acestui sovhoz, mulți dintre ei Eroi ai Muncii Socialiste, ca N. I. Trofimenko, A. I. Petrenko, P. M. Perelighin și alții. Cu sprijinul lor, am efectuat o scurtă lucrare de analiză a creșterii și dezvoltării grîului de toamnă în condițiile sovhozului „Kuban". In această lucrare, am făcut unele precizări asupra epocii executării arăturilor în vederea însămînțării grîului de toamnă. Arătura efectuată la începutul lunii iulie în condițiile sovhozului „Kuban" s-a dovedit a fi cea mai eficace. Lanurile semănate într-o astfel de arătură rezistă mult mai bine aici condițiilor nefavorabile din iarnă decît lanurile semănate în arăturile tîrzii. Așa, de exemplu, în lanurile de grîu semănate în arătura făcută la 2 iulie, pierderile de plante pe unitatea de suprafață au fost de aproximativ 31 la sută. In lanurile semănate în arătura făcută la 15 august, pierderile s-au ridicat la 51 la sută. Recolta în primul caz a fost de 2.690 kg. la hectar, iar în al doilea caz de 2.050 kg la hectar. Ca plantă premergătoare în amîndouă cazurile a fost lucerna.

Experiența dobîndită în timpul studiului și cercetările făcute în Uniunea Sovietică mă ajută acum ca, împreună cu alți cercetători ai secției noastre de fitotehnie, să lucrez în problema stabilirii zonelor ecologice ale plantelor de cultură în țara noastră. Aceste lucrări se desfășoară sub conducerea tov. profesor Gh. Văluță, directorul secției de agrotehnică specială din I.C.A.R. Ele antrenează un mare număr de cercetători din diferitele stațiuni experimentale ale Institutului nostru și din filialele Academiei R.P.R. De asemenea, își dau contribuția la aceste lucrări ingineri agronomi din unitățile agricole productive, din gospodăriile agricole de stat, de la sfaturile populare raionale și regionale, precum și numeroși țărani muncitori cu mai multă experiență în lucrarea pămîntului.

Concluziile acestei lucrări vor ajuta la justa distribuție teritorială a plantelor agricole, stabilirea de asolamente pe baze științifice, diferențierea rațională a agrotehnicii în timp și spațiu și justa apreciere a resurselor naturale pentru agricultură în fiecare unitate administrativă separată.

Folosind indicațiile literaturii de specialitate romîne și sovietice, ținînd seama de sfaturile cercetătorilor cu bogată experiență în activitatea științifică și păstrînd neconteniț legătura cu sectorul de producție, vom putea atinge fără îndoială țelul urmărit.

După terminarea acestei lucrări, adică în cursul anului 1956, îmi voi îndrepta atenția asupra cercetărilor referitoare la diferențierea agrotehnicii speciale la plantele de cultură, în funcție de specificul pedo-climatic al zonelor ecologice.

In etapa actuală de transformare socialistă a agriculturii noastre, cercetătorul științific trebuie să lupte în frontul comun alături de țăranii muncitori de pe ogoare, de agronomii unităților agricole productive, în vederea sporirii necontenite a producției agricole și a folosirii cît mai raționale în agricultură a resurselor naturale.

Tehnica agricolă nu poate rămîne în urma celei industriale, care a făcut pași gigantici în ultimele decenii. Agricultura, sprijinindu-se pe rezultatele tehnicii avansate, îndeosebi în procesul de mecanizare al ei, e chemată la rîndul său să asigure cantități din ce în ce mai mari de produse agro-alimentare necesare muncitorilor din toate ramurile de activitate.

Acum, cînd partidul și guvernul oferă largi posibilități de dezvoltare a activității științifice în toate domeniile, cercetătorul agronom este chemat să dea o importantă parte de contribuție în lupta comună pentru ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii din patria noastră.

Ing. agronom
BERBECEL OCTAVIAN
secția agrotehnică specială I.C.A.R.

Prin însămînțarea miriștilor să sporim resursele furajere

Este un lucru cunoscut că de grija pe care producătorii agricoli deținători de animale o acordă asigurării unei baze furajere îndestulătoare, depinde în cea mai mare măsură dezvoltarea continuă a creșterii animalelor.

In ultimii ani, pe lîngă fînețele și pășunile naturale, au crescut în mod simțitor și suprafețele însămînțate cu plante de nutreț și s-au obținut unele succese privind creșterea producției acestor culturi pe unitatea de suprafață. O problemă foarte importantă care se pune, însă, este ca sporirea suprafețelor însămînțate cu culturi furajere să nu se facă prin reducerea suprafețelor destinate culturilor de cereale și plante industriale.

Unul din mijloacele importante pentru sporirea producției de nutrețuri verzi și de siloz pe unitatea de suprafață este însămînțarea a două serii de culturi în același an și pe același loc. Cerealele de toamnă, precum și anumite culturi furajere anuale, ca secară, orz, rapiță și borceag de toamnă, recoltîndu-se mai timpuriu, lasă cîmpul liber și nefolosit timp de 2—3 luni. Această perioadă poate fi folosită cu succes pentru cultivarea unor plante furajere anuale. Pentru obținerea de nutreț verde, culturile cele mai indicate să fie însămînțate sînt porumbul simplu sau amestecat cu leguminoase (lintea pratului, mazărea, soia etc.) care au un procent mare de albumină. Pentru însilozare, pe lîngă culturile de mai sus se poate însămînța și floarea-soarelui.

Practica a dovedit că porumbul și floarea-soarelui sînt culturile care, semănate în miriște, dau producțiile de nutreț cele mai mari, întrucît ele suportă seceta de vară cu mult mai bine decît alte culturi, putînd fi deci însămînțate în toate regiunile țării.

Dintre celelalte culturi, iarba de Sudan, sorgul, dughia și meiul rezistă de asemenea bine la secetă și la temperaturi mari. Aceste plante se potrivesc cel mai bine pentru raioanele din Bărăgan, Dobrogea, Timișoara, Oradea și sudul Moldovei.

In regiunile cu mai multă umezeală (Ardeal-Bucovina), dau producții mari măzărichea de primăvară și mazărea furajeră, singure sau în amestec cu ovăz; rapița, muștarul, turnepsul, varza furajeră, napii de miriște ș.a.

La noi în țară, s-au folosit, cu destul succes de către unele gospodării, culturile în miriște. Totuși, suprafețele însămînțate cu culturi duble sînt mult prea mici față de nevoile de hrană ale animalelor și de posibilitățile pe care le avem.

Pentru buna reușită a culturilor în miriște, este necesar să se respecte anumite reguli agrotehnice.

Insămînțarea în miriște făcîndu-se în perioada cea mai călduroasă a anului, factorul principal de care trebuie să ținem seama este umezeala din sol. Avînd în vedere că de obicei în lunile mai și iunie cad mai multe ploi, miriștea eliberată în aceste luni și destinată însămînțării plantelor de nutreț se va ara la 18-20 cm, pentru a se înmagazina suficiente rezerve de apă.

In cazul premergătoarelor mai tîrzii, cînd arătura în miriște se face pe un timp secetos, se vor regla plugurile la 8-10 cm adîncime, cu brazdă îngustă, astfel încît să nu se formeze bolovani, avîndu-se în vedere ca miriștea și buruienile să fie totuși îngropate. Acolo unde există, se vor folosi și polidiscurile cu care să se lucreze într-un unghi ascuțit la 6 cm. adîncime, punîndu-se greutăți pe cadru, dar numai în terenuri lipsite de buruieni.

Pentru a evita formarea bolovanilor, o dată cu aratul se va face și grăpatul. La nevoie, pentru mărunțirea bolovanilor se vor folosi tăvălugurile stelate grele.

Este necesar ca semănatul să se facă îndată după grăpat. Apoi, pentru a ușura încolțirea și creșterea uniformă a plantelor, terenul va fi tăvălugit.

Plantele cultivate în miriște dau recolte mari după culturile premergătoare recoltate de pe terenurile care au fost îngrășate. Dacă nu s-au dat îngrășăminte, este necesar ca terenul să fie îngrășat cu gunoi de grajd sau îngrășăminte minerale. Gunoiul de grajd se va împrăștia înainte de arătură, pentru a fi băgat sub brazdă, iar azotatul de amoniu se administrează după arătură și înainte de semănat. Nu este bine să se facă însămînțări în miriște pe terenurile destinate culturilor de toamnă, deoarece dăunează acestora, prin secătuirea solului.

Meiul, dughia și iarba de Sudan se seamănă în rînduri dese, la 12-15 cm. Porumbul furajer, sorgul și floarea-soarelui se seamănă la distanța de 35-45 cm între rînduri pentru nutreț verde și murat sau la 25 cm pentru pășunat sau cosit.

Avînd în vedere condițiile deosebite de climă și sol în care se execută însămînțările în miriște, cantitatea de sămînță pentru un hectar trebuie să fie cu 20—30 la sută mai mare decît la culturile obișnuite.

Este în interesul tuturor crescătorilor de animale de a semăna în miriște plante de nutreț pe suprafețe cît mai mari. Pentru aceasta, trebuie luate din timp măsuri de asigurare a seminței, precum și a mijloacelor necesare arăturilor și însămînțărilor. Orice cantitate de furaje produsă în plus este menită să contribuie la buna întreținere a animalelor, la creșterea producției și productivității lor.

Ing. **GH. BRUMARU**
Direcția zootehnică din M.A.S.

Să pregătim din vreme ariile în vederea treierișului

Succesul campaniei de strîngere a recoltelor și treieriș depinde în mare măsură de buna organizare a ariilor de treier și de desfășurarea treierișului fără întreruperi. Printr-o bună organizare a ariei, se poate asigura funcționarea neîntreruptă a batozelor și se înlătură orice pericol de accidente și incendii pe arie.

Prima condiție pentru buna desfășurare a treierișului este așezarea potrivită a ariei. La alegerea locului de arie trebuie să se țină seama ca acesta să fie plan și neinundabil, pentru ca apele provenite din ploi să se poată scurge cu ușurință, să fie cît mai aproape de tarlalele de păioase și să aibă drumuri de acces, cu poduri bune peste ape și șanțuri, pentru ca transportul recoltei să se facă ușor.

Locul ariei va fi stabilit la cel puțin 200 m de marginea satului, 300 m de calea ferată, 50 m. de șosele și 100 m de casele izolate, pentru a se preîntîmpina pericolul unui incendiu de la scînteile focurilor din sat sau ale locomotivelor. Trebuie căutat pe cît posibil ca locul de arie să se găsească în apropierea unei surse de apă (puțuri, rîu, iaz etc).

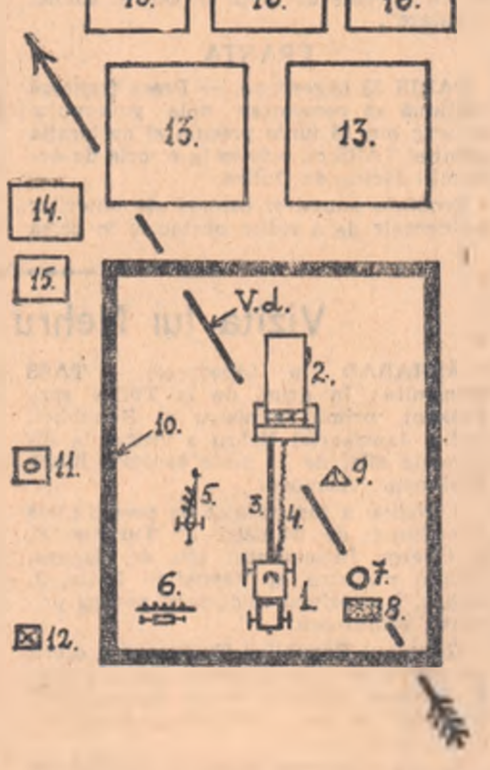
După ce s-a stabilit locul ariei, terenul va fi răzuit de iarbă și mărăcini și curățat de paie, resturi de plante, udat și bine bătătorit. De jur împrejur se va ara o fîșie de 3-5 metri lățime.

In afara terenului ariei, se va amenaja un loc special pentru evacuarea paielor și a plevei, care să fie la o distanță cît mai mare de locul unde este instalată batoza și de locul unde se depozitează recolta. Depozitul de carburanți se va amenaja în gropi speciale, la o distanță de cel puțin 100 metri de arie.

Locul pentru pregătirea hranei, luarea mesei și odihnă va fi la cel puțin 100 m de arie. De asemenea, și pentru fumat trebuie pregătite locuri speciale la o distanță de cel puțin 50 m de brîul de arătură care înconjoară aria.

De obicei batoza se așează în așa fel încît să formeze cu direcția vîntului dominant un unghi de 15-20 de grade. Batoza se aduce pe arie și se fixează cu ajutorul penelor. Fixarea batozei se face în așa fel, încît ea să aibă întotdeauna o poziție perfect orizontală, poziție care se verifică cu ajutorul nivelei cu bulă de aer (boloboc). In cazul cînd terenul pe care se așează batoza e moale, e bine ca sub roțile batozei să se așeze scînduri groase.

In vederea preîntîmpinării unui eventual incendiu, este obligatoriu ca pe arie să se găsească un pichet de incendiu în

1 — tractor, 2 — batoză, 3 — curea de transmisie, 4 — cablu de remorcare, 5 — plug, 6 — pichet de incendiu, 7 — butoi cu apă, 8 — ladă cu nisip, 9 — cîntar, 10 — brîu de arătură, 11 — locul de fumat, 12 — depozit carburanți, 13 — șirele de cereale, 14 — pleavă, 15 — gozuri, 16 — paie, V. d. — direcția vîntului dominant.

imediata apropiere a garniturii de treier. Pichetul va fi dotat cu o pompă de apă, găleți, tîrnăcoape, sape, cazmale, cîngi, lăzi cu nisip, butoaie cu apă. Butoaiele cu apă se vor așeza și printre șire. Batoza va fi neapărat prevăzută cu extinctoare. De asemenea, și tractorul va fi prevăzut cu extinctor și eșapament cu parascîntei.

Recolta adusă din cîmp se va așeza în șire la 100—150 m distanță de garnitura de treier, de unde se va aduce cu carele la batoză. In cazul cînd se va treiera după metoda Brediuc șirele se vor face separat pentru grîu, orz și ovăz și se vor așeza astfel pe arie încît să permită intrarea batozei printre ele în vederea alimentării acesteia cu snopi pe ambele părți.

CUM SE ORGANIZEAZĂ O ARIE ELECTRIFICATĂ

In vara aceasta, datorită extinderii electrificării satelor noastre, pe numeroase arii batozele vor fi acționate prin motoare electrice. Treieratul și curățirea boabelor cu ajutorul motoarelor electrice prezintă numeroase avantaje față de treieratul pe care îl fac batozele acționate de tractor. In cazul treieratului electric, munca se poate continua și în timpul nopții, grăbindu-se terminarea lui, se reduce consumul de combustibil și se eliberează un mare număr de tractoare de la treierat pentru a fi folosite la alte lucrări.

Pentru alegerea locului unei arii electrificate, în afară de condițiile amintite mai sus care sînt valabile pentru ariile unde lucrează tractoarele, trebuie respectate cîteva condiții speciale. In primul rînd, în apropierea ariei alese trebuie să se găsească o sursă de curent și anume o rețea de joasă sau înaltă tensiune. O arie electrificată trebuie amenajată într-un astfel de loc încît să poată fi folosită și în anii viitori, astfel ca cheltuielile de investiții ce le facem pentru înființarea rețelei să se amortizeze într-o perioadă mai lungă de timp.

Cînd există o sursă de înaltă tensiune (6000 volți sau 15.000 volți) pentru 1-2 electromotoare de 14 kw de curent alternativ care se folosesc în mod obișnuit pentru acționarea batozelor pe o arie, se instalează la o distanță de 50—100 m de arie un transformator de 25—50 kw, care produce curent de joasă tensiune de 380 volți. Este bine ca rețeaua de joasă tensiune construită de la transformator pînă la arie să fie cît mai scurtă. Cînd avem la dispoziție o sursă de curent de la o rețea de joasă tensiune de 380/220 volți, nu mai avem nevoie de transformatori, dar nici acum racordul nu poate fi mai lung de 1 km.

Pe ariile electrificate, batoza este acționată de un electromotor montat într-un cărucior și prevăzut cu tot aparatajul de pornire și protecție. Electromotorul este legat de rețea printr-un cablu cauciucat trifazic. Acționarea batozei se face de la electromotor cu ajutorul aceleiași curele cu care batoza era acționată de tractor.

Experiențele făcute în anii trecuți pe aria din comuna Afumați de către I.C.M.E.A. au demonstrat însă că este mult mai bine cînd electromotorul este montat direct pe batoză. In felul acesta, se micșorează lungimea curelei de transmisie, nu se împiedică circulația oamenilor și căruțelor pe arie, se asigură mai bune condiții de muncă. De aceea, în anul acesta trebuie introdus sistemul electromotorului montat direct pe batoză la cît mai multe arii electrificate.

Cu ajutorul curentului electric, se mai poate asigura și iluminatul ariei, ceea ce va mări productivitatea batozei și siguranța lucrului pe arie. Iluminarea ariilor se face prin becuri cu armături obișnuite sau reflectoare care asigură o iluminație mai puternică. Toată puterea necesară pentru iluminatul unei arii este de cca 2,50 — 3,00 kw. Este necesar ca pe arie becurile să fie plasate în următoarele locuri: la punctul de alimentare a batozei cu snopi, la dispozitivul de ieșire a boabelor, la cîntar, la locul de evacuare a paielor, pe drumurile de acces, la stogurile de paie etc.

Prin buna organizare a ariilor și electrificarea cît mai multor arii de treier vom putea să grăbim treierișul, să preîntîmpinăm astfel pierderile de recoltă ce le-ar pricinui căderea unor ploi îndelungate sau atacul dăunătorilor.

ION BIANU
lector, Institutul agronomic „N. Bălcescu", București

Timpul probabil pentru zilele de 18, 19 și 20 iunie

Vremea rămîne în general nestabilă cu cerul schimbător. Precipitații intermitente sub formă de averse vor continua să cadă în cea mai mare parte a țării. Vînt potrivit. Temperatura în creștere ușoară. In regiunea de munte mai înalt de 2000 metri va continua să ningă local la începutul intervalului. Solul se va menține umed în cea mai mare parte a țării mai ales în straturile mai adînci iar temperatura lui va fi în ușoară creștere și anume între 15—22 grade în zona de deal și cîmpie a țării.

Din țara constructorilor comunismului

Noul mod de planificare a agriculturii în U.R.S.S.

I. DOLOTOV

Partidul comunist și guvernul sovietic, bazîndu-se pe succesele obținute în industria grea, au elaborat un program de dezvoltare rapidă a tuturor ramurilor agriculturii socialiste. In prezent, una din sarcinile cele mai importante ale economiei naționale este ca pînă în anul 1960 să se asigure o recoltă globală de cereale de cel puțin 10 miliarde de puduri anual, să se mărească producția principalelor produse animale de peste două ori.

Pentru îndeplinirea acestei sarcini, în U.R.S.S. există nesecate bogății naturale, o tehnică agricolă de prim rang, precum și cadre capabile să organizeze masele largi ale oamenilor muncii de la sate în acest scop.

Socialismul nu cunoaște anarhia în producție, care îi este proprie capitalismului. Acest fapt permite să se asigure dezvoltarea continuă a întregii economii și, înainte de toate, a industriei grele — temelia temeliilor dezvoltării tuturor ramurilor economiei naționale. Intărirea prin toate mijloacele a conducerii planificate a economiei naționale și îndeosebi a unei ramuri vaste a ei ca agricultura constituie obiectul unei griji permanente a partidului comunist și a guvernului sovietic.

In U.R.S.S., proprietatea obștească asupra mijloacelor de producție cuprinde toate ramurile economiei naționale într-un tot unitar. De aceea, „toate planurile diferitelor ramuri ale producției — a arătat V. I. Lenin — trebuie să fie strict coordonate, să fie strîns legate și împreună să alcătuiască acel plan economic unitar de care noi avem atîta nevoie". (Opere, vol. 31, pag. 480).

Totuși, ar fi nejust să presupunem că conducerea planificată a dezvoltării agriculturii înseamnă necesitatea de a reglementa de la centru toate laturile activității organelor locale, a colhozurilor, S.M.T.-urilor și sovhozurilor. După cum se arată în hotărîrea recentă a C.C. al P.C.U.S. și a Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. „Cu privire la schimbarea practicii planificării agriculturii", s-au înregistrat în această privință unele lipsuri și greșeli serioase. Sistemul de planificare a agriculturii care a existat pînă acum, cu o centralizare excesivă și un număr mare de indici stabiliți pentru colhozuri, S.M.T.-uri și sovhozuri, nu poate fi justificat printr-o necesitate de stat. Pentru a asigura statul cu tot felul de produse agricole nu este de loc necesar să se comunice de la centru colhozurilor și sovhozurilor planurile de însămînțare pentru toate culturile, să se planifice toate speciile de animale și efectivul lor, lipsind colhozurile și sovhozurile de posibilitatea de a-și manifesta spiritul de inițiativă pentru o gospodărire mai justă și mai rațională.

Planificarea șablon a suprafețelor de însămînțat ducea la repartizarea nejustă a culturilor agricole, care nu corespundea condițiilor pedo-climatice și economice ale colhozurilor, experienței acumulate de acestea în domeniul agriculturii și nu contribuia la sporirea producțiilor globale de culturi agricole, la creșterea producției de carne, lapte, ouă, lînă și de alte produse.

Nejust a fost și faptul că pentru S.M.T.-uri s-a stabilit de la centru un mare număr de lucrări cu tractoarele. Aceasta stagna inițiativa creatoare a directorilor și specialiștilor S.M.T., precum și a conducerii colhozurilor în stabilirea acelor feluri de lucrări cu tractoarele care sînt într-adevăr necesare pentru obținerea de recolte bogate la culturile agricole în condițiile locale.

Ținînd seama de aceasta, C.C. al P.C.U.S. și Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. au considerat ca necesar să treacă la un nou mod de planificare, punctul de plecare trebuind să fie volumul producției-marfă. Planificarea producției agricole se începe acum direct în colhozuri împreună cu S.M.T.-urile și în sovhozuri. Planificarea și calculele trebuie să se facă nu după numărul de hectare însămînțate cu o anumită cultură și nici după numărul de animale din efectiv, ci după numărul de chintale de cereale, cartofi, legume și alte produse agricole obținute, după cantitatea de carne, lapte, lînă și alte produse animale.

In planul de stat de dezvoltare a agriculturii se prevede numai volumul colectărilor de produse agricole în cantități care să asigure nevoile de alimente ale populației și nevoile de materii prime agricole ale industriei, precum și volumul lucrărilor executate cu tractoarele în colhozuri de către stațiunile de mașini și tractoare. Conform acestor indici, se comunică colhozurilor și S.M.T.-urilor sarcinile de plan.

Pe baza aceasta, colhozurile împreună cu S.M.T.-urile vor stabili după propria lor apreciere suprafețele de însămînțat cu diferite culturi, precum și productivitatea animalelor și efectivul de vite pe specii.

Volumul producției, care urmează să fie predat statului, alcătuiește numai o parte a producției. Prin urmare, la întocmirea planului de dezvoltare a gospodăriei obștești, se prevede folosirea maximă a tuturor loturilor de pămînt, precum și sporirea producției pe fiecare sută de hectare de terenuri arabile conform condițiilor pedo-climatice și economice concrete.

In colhozuri, S.M.T.-uri și sovhozuri, are loc în prezent întocmirea planurilor de dezvoltare a agriculturii pe anii 1955—1960. La întocmirea lor, iau parte specialiști, activul colhoznic și masele largi ale colhoznicilor. Dezbaterea creatoare a acestor planuri la ședințele conducerilor de colhozuri, precum și la adunările generale ale colhoznicilor, ajută să se găsească rezerve pentru sporirea considerabilă a producției de produse agricole, pentru îndeplinirea înainte de termen a hotărîrilor Plenarei din ianuarie a C.C. al P.C.U.S. Astfel, în colhozul din satul Kalinovka, raionul Homutovsk, regiunea Kursk, la alcătuirea planului de dezvoltare a gospodăriei obștești, colhoznicii au găsit posibilitatea de a mări cu mult producția de cereale și a principalelor produse animale nu în anul 1960, ci cu mult înainte. Calculînd cîtă producție dă fiecare cultură cu o cheltuială egală de muncă, ei au ajuns la concluzia că porumbul este cultura care necesită cel mai mic volum de muncă și care dă pe unitatea de muncă cheltuită cea mai mare cantitate de producție.

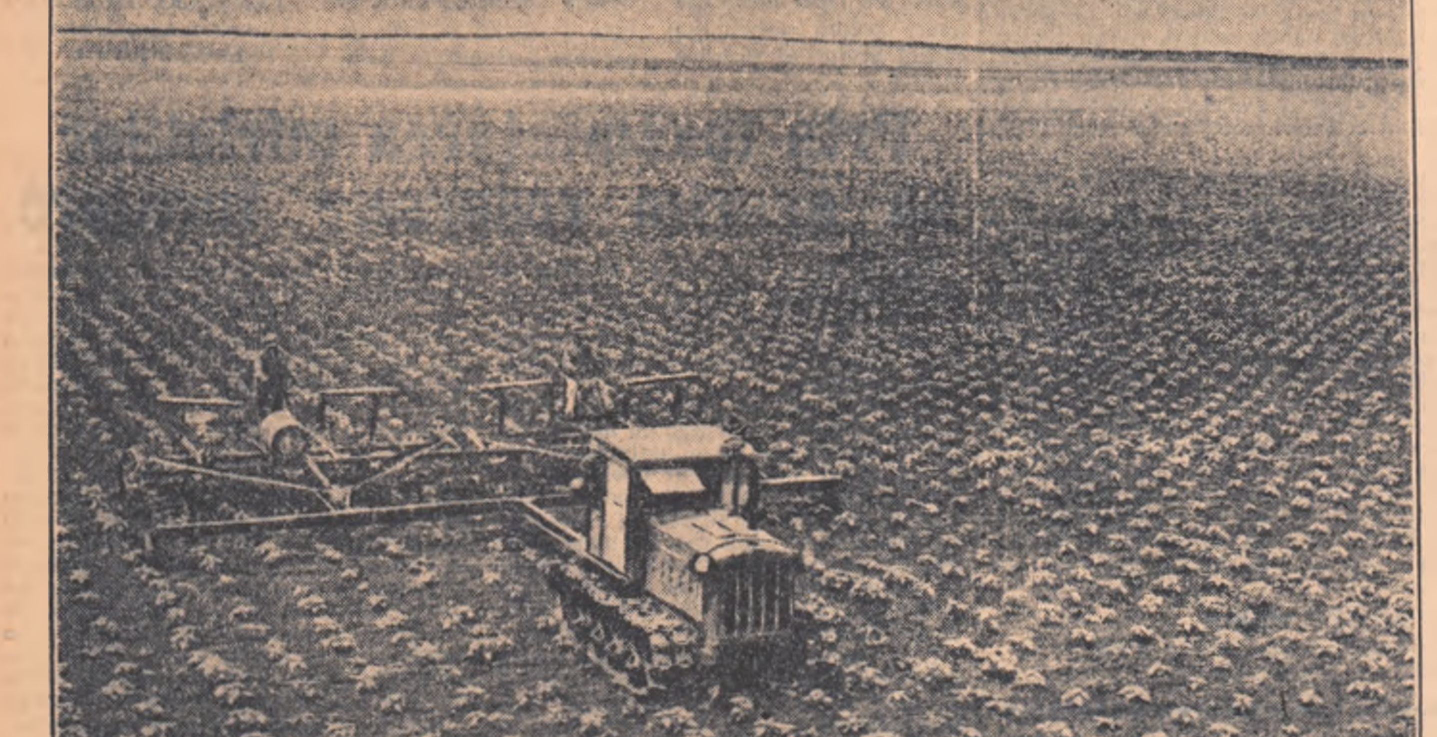
Studiind amănunțit structura suprafețelor de însămînțat și valoarea fiecărei culturi, conducerea colhozului mai sus menționat și membrii lui au hotărît ca încă în anul 1955 să dubleze producția de cereale. Paralel cu sporirea producției la ha la toate culturile, cu reducerea pierderilor la strîngerea recoltei, colhozul acordă o atenție deosebită culturii porumbului. In acest an, colhozul a însămînțat această prețioasă cultură pe o suprafață de 225 ha.

Pe baza creării unei puternice baze furajere, acest colhoz va atinge nivelul producției de produse animale prevăzut de Plenara din ianuarie a C.C. al P.C.U.S. nu în anul 1960, ci cu mult mai devreme.

Comitetul Central al P.C.U.S. și Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. au recunoscut ca necesar să întărească cu cadre de conducere colhozurile slabe din punct de vedere economic. La chemarea partidului și guvernului, pleacă pentru munca la sate lucrători vrednici din întreprinderi industriale, ministere și departamente și din institute de cercetări științifice. Nu există nici o îndoială că ei vor acorda un mare ajutor colhozurilor rămase în urmă, pentru creșterea producției-marfă și a rentabilității lor.

Organele de partid și de stat, ca și cele agricole, îndreaptă acum eforturile oamenilor muncii de la sate către efectuarea, în termeni optimi și la un înalt nivel agrotehnic a lucrărilor agricole, în scopul sporirii producției la ha a tuturor culturilor agricole și a dezvoltării creșterii animalelor proprietate obștească.

Imbunătățirea planificării și înfăptuirea deplină a hotărîrilor istorice ale partidului și guvernului cu privire la avîntul puternic al agriculturii constituie o mare contribuție la opera construcției comuniste în U.R.S.S.

Prășitul mecanic al florii-soarelui însămînțată în cuiburi așezate în pătrat în sovhozul „Gigant" din regiunea Rostov

Inmînarea diplomei de Erou al Muncii Socialiste și a Ordinului Lenin tovarășului N. A. Bulganin

MOSCOVA 15 (Agerpres). TASS transmite: La 15 iunie, la Kremlin, K. E. Voroșilov, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. a înmînat Ordinul Lenin, Medalia de aur „Secera și ciocanul" și diploma de Erou al Muncii Socialiste lui N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. decorat pentru merite remarcabile față de partidul comunist și poporul sovietic, cu prilejul celei de a 60-a aniversări a zilei lui de naștere.

K. E. Voroșilov l-a felicitat cu căldură pe N. A. Bulganin cu prilejul primirii înaltei distincții de stat și i-a urat multă sănătate și noi succese în activitatea de stat și de partid pentru binele statului sovietic socialist și al poporului sovietic.

N. A. Bulganin a exprimat mulțumiri călduroase Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. și Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice pentru această înaltă distincție și a încredințat că-și va consacra toate forțele întăririi continue a Statului Sovietic.

A fost de față N. M. Pegov, secretarul Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.

Sosirea la New York a delegației U. R. S. S. la sesiunea jubiliară a O. N. U.

NEW YORK 15 (Agerpres). — TASS transmite: La 15 iunie a sosit la New York în drum spre San Francisco delegația U.R.S.S. la sesiunea jubiliară a Organizației Națiunilor Unite. Delegația este condusă de V. M. Molotov, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și ministru al Afacerilor Externe al U.R.S.S.

In portul New York delegația U.R.S.S. a fost întîmpinată de G. N. Zarubin, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al U.R.S.S. în S.U.A., A. A. Sobolev, reprezentantul permanent al U.R.S.S. la O.N.U., R. S. Pasowski, ambasadorul Republicii Populare Polone în S.U.A., Berecki, reprezentantul permanent al Republicii Populare Polone la O.N.U., Ullrich, reprezentantul permanent al Republicii Cehoslovace la O.N.U., funcționari superiori ai reprezentanței U.R.S.S. pe lîngă O.N.U., reprezentanți ai presei străine, americane și sovietice.

V. M. Molotov a făcut reprezentanților presei următoarea declarație:

„In numele delegației Uniunii Sovietice salut călduros pe locuitorii New York-ului, orașul cu renume mondial precum și pe toți cei din Statele Unite ale Americii care sînt pentru o pace trainică, pentru colaborare internațională și pentru întărirea prieteniei între popoare".

Succesul artiștilor sovietici în Iugoslavia

BELGRAD 15 (Agerpres). — TASS transmite: In Iugoslavia au luat sfîrșit spectacolele date de artiștii sovietici. Spectacolele s-au bucurat de un mare succes.

Spectatorii iugoslavi, precum și presa iugoslavă centrală și din provincie, au dat o înaltă prețuire talentului și măiestriei artiștilor sovietici.

„Muzica nu cunoaște granițe. Acesta este un vechi adevăr — scrie la 13 iunie ziarul „Oslobojdenie" din Sarajevo. Ne-am convins încă odată de acest adevăr cu prilejul spectacolului dat pe scena Teatrului Popular din Sarajevo de eminenții artiști sovietici — muzicieni și maiștri de balet și dans. Am fost fascinați de măreața artă, care ne-a prilejuit profunde emoții artistice și ne-a deschis orizonturi noi"...

Presa a subliniat măiestria cîntăreților P. Lisițian, I. Petrov, E. Clavdar, a soliștilor de balet P. Strucikova, A. Lapauri, precum și perfecțiunea tehnică a violonistului I. Bezrodnîi. Admirație generală au stîrnit spectacolele date de echipa de dansuri a corului „Piatnițki", care a prezentat unele din cele mai caracteristice dansuri naționale ruse.

În Romînia s-au realizat mari progrese în agricultură

Impresii ale delegației de activiști sindicali, muncitori și tehnicieni din domeniul agriculturii din Brazilia

O delegație de activiști sindicali, muncitori și tehnicieni din domeniul agriculturii din Brazilia a vizitat țara noastră la invitația Consiliului Central al Sindicatelor. Inainte de a se întoarce în patrie, într-o convorbire cu un redactor al Agenției Romîne de Presă „Agerpres", cîțiva dintre oaspeți și-au împărtășit impresiile despre vizita făcută în Republica Populară Romînă.

Heros Trench, directorul ziarului „Tetra Livre", a spus printre altele: „Cu cea mai mare bucurie și satisfacție am constatat că, într-o perioadă de un an și jumătate, cît a trecut de la prima mea vizită în Romînia, s-au realizat mari progrese în agricultură. Drepturile asigurate țăranilor muncitori în toate domeniile și aplicarea lor în practică garantează creșterea continuă a nivelului lor material și cultural.

Lichidarea analfabetismului, acțiune care se află în curs, la sate, numărul mare al școlilor, al bibliotecilor, al căminelor culturale constituie succese importante ale vieții culturale a satelor Romîniei.

Drepturile și libertățile de care se bucură cetățenii Republicii Populare Romîne, grija cu care îi înconjoară statul explică dragostea de muncă și de viață care se observă în întreaga țară.

In creșe, în grădinițele de copii, în școli și universități, crește și se formează o nouă generație printre care mulți tineri de la sate, care vor aduce noi și importante contribuții la înflorirea patriei lor.

Profundul sentiment de pace, prietenia sinceră și ospitalitatea pe care le-am întîlnit în tot cursul vizitei noastre în Romînia, vor contribui la strîngerea legăturilor de prietenie dintre popoarele romîn și brazilian în lupta comună pentru apărarea păcii, pentru colaborare frățească între toate popoarele lumii".

Osvaldo Silveira Neves, șeful serviciului de cercetări experimentale în domeniul bumbacului la Institutul agronomic din Campinas, statul Sao Paolo, a declarat: „Ceea ce m-a impresionat a fost mecanizarea agriculturii. Am vizitat, printre altele, o stațiune de mașini și tractoare. S.M.T.-urile constituie un mare sprijin pentru țăranii muncitori, deoarece ele contribuie la sporirea producției agricole, la îmbunătățirea condițiilor de viață ale poporului.

Sistemul democratic de discutare a contractelor dintre stațiunile de mașini și tractoare și țăranii muncitori, precum și prețurile reduse pentru serviciile prestate de S.M.T.-uri, dovedesc că țăranii muncitori din Romînia se bucură din plin de avantajele care le sînt acordate și garantate de guvern".

In declarația sa, José Machado Borges, președintele Asociației rurale a țăranilor din Barretos, a spus printre altele: „M-a interesat îndeosebi asigurarea agriculturii cu o bază științifică. Dezvoltarea învățămîntului agricol constituie unul dintre factorii importanți ai contribuției științei la progresul agriculturii.

Toți elevii și studenții din institutele de învățămînt agricol, precum și specialiștii promovați de aceste instituții lucrează în laboratoare și pe terenuri experimentale, în stațiuni de mașini și tractoare, în gospodării agricole de stat și colective, pe ogoarele țăranilor cu gospodărie individuală. Ei contribuie, împreună cu oamenii de știință, la dezvoltarea agriculturii din Republica Populară Romînă.

Progresul agriculturii în țara dvs. mi-a stîrnit un mare interes. Pentru noi, brazilienii, aceasta constituie un exemplu plin de învățăminte pe care îl vom face cunoscut poporului brazilian".

Conferința lucrătorilor din agricultura republicilor baltice

RIGA 15 (Agerpres). — TASS transmite:

La 14 iunie s-a deschis la Riga conferința lucrătorilor din agricultura R.S.S. Lituaniene, R.S.S. Letone și R.S.S. Estone. La conferință iau parte colhoznici, lucrători din S.M.T.-uri și sovhozuri, specialiști în agricultură, oameni de știință, conducători ai organizațiilor obștești din republicile baltice — în total peste 1.000 de persoane. La conferință asistă de asemenea, în calitate de invitați — fruntași în agricultură din R.S.F.S.R., R.S.S. Ucraineană, R.S.S. Bielorusă și R.S.S. Karelo-Fină.

La lucrările conferinței ia parte N. S. Hrușciov, prim-secretar al C.C. al P.C.U.S.

In cadrul conferinței, P. P. Lobanov, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., a prezentat raportul cu privire la măsurile pentru întărirea economico-organizatorică a colhozurilor și sporirea producției, și cu privire la măsurile referitoare la predarea cotelor de produse agricole de către colhozuri și sovhozuri și mărirea retribuirii zilei-muncă a colhoznicilor din R.S.S. Lituaniană, R.S.S. Letonă și R.S.S. Estonă.

Conferința își continuă lucrările.

Răsunetul internațional al notei guvernului sovietic din 13 iunie

S. U. A.

WASHINGTON 15 (Agerpres). — TASS transmite: Fiind solicitat în cadrul unei conferințe de presă să comenteze nota Uniunii Sovietice cu privire la conferința șefilor guvernelor celor patru puteri, purtătorul de cuvînt al departamentului de stat al S.U.A., Suydam, a reamintit că Dulles „și-a exprimat satisfacția" pentru răspunsul Uniunii Sovietice. Suydam a refuzat să comenteze comunicatul agenției Tass în legătură cu recenta declarație a lui Dulles despre apropiata conferință a celor patru puteri.

ANGLIA

LONDRA 15 (Agerpres). — TASS transmite: Observatorul diplomatic al Biroului Central de Informații reproduce declarația unui purtător de cuvînt al Ministerului englez al Afacerilor Externe care și-a exprimat satisfacția pentru faptul că guvernul sovietic a acceptat data și locul propuse de cele trei guverne occidentale pentru tratativele celor patru puteri la cel mai înalt nivel.

Comentînd declarația purtătorului de cuvînt al Ministerului Afacerilor Externe, observatorul diplomatic al ziarului „Daily Worker" trage concluzia că guvernul englez „nu crede că șefii celor patru guverne vor discuta situația din Extremul Orient". „Purtătorul de cuvînt al Ministerului englez al Afacerilor Externe, scrie observatorul ziarului, n-a putut să explice cum se pot duce adevărate tratative la cel mai înalt nivel fără examinarea unor probleme ca de pildă Formoza (Taivanul—n.r.) și problema acordării locului ce-i revine de drept în O.N.U. Chinei populare".

FRANȚA

PARIS 15 (Agerpres). — Presa franceză continuă să comenteze nota guvernului sovietic din 13 iunie precum și declarația agenției TASS cu privire la o serie de declarații făcute de Dulles.

Tendința anumitor cercuri ale puterilor occidentale de a ridica obstacole în calea lucrărilor conferinței șefilor guvernelor celor patru puteri este criticată pînă și de unele ziare de dreapta.

In această privință este concludent articolul de fond din numărul din 15 iunie al ziarului „Les Echos". Subliniind că Uniunea Sovietică a dat multe dovezi de bună voință, ziarul arată că a sosit momentul cînd Uniunea Sovietică poate spune: „Acum trebuie să arătați cu ce sînteți de acord și nu să formulați noi pretenții"... (In acest spirit este întocmită declarația agenției TASS care conține răspunsul la recentele declarații ale lui Dulles).

Exprimîndu-și nemulțumirea pentru faptul că puterile occidentale nu promovează o politică pozitivă, ziarul „Les Echos" continuă: „Se creează impresia că americanii, care nu vor o conferință a celor patru puteri de la care nu așteaptă nimic bun, nu fac nimic pentru a-i da un caracter pozitiv și real".

„Pentru europenii care doresc tratative serioase, scrie ziarul, a sosit momentul să renunțe la pozițiile învechite și lipsite de speranțe, să caute o ieșire reală și să găsească formule rezonabile de conciliere".

In încheiere, ziarul întreabă: „Oare nu se vor găsi la Paris sau la Londra oameni de stat capabili să formuleze idei noi dictate de un minimum de bună voință?".

IUGOSLAVIA

BELGRAD 15 (Agerpres). — TASS transmite: Comentînd nota guvernului sovietic cu privire la conferința șefilor guvernelor celor patru puteri, ziarul „Borba" publică un articol intitulat: „Acord" în care scrie că „s-a încheiat faza pregătitoare a tratativelor, de care ne despart acum ceva mai mult decît patru săptămîni. In felul acesta au fost îndreptățite speranțele că reprezentanții celor patru puteri vor folosi actuala situație favorabilă pentru a se întîlni și pentru a discuta cele mai actuale probleme ale zilelor noastre".

In legătură cu apropiata conferință a celor patru mari puteri

La 6 și 13 iunie au fost schimbate note între guvernele Franței, S.U.A. și Angliei de o parte, și guvernul U.R.S.S., de altă parte. Cele patru mari puteri, care poartă principala răspundere pentru menținerea păcii și securității popoarelor, au căzut de acord ca șefii guvernelor lor să se întrunească în cadrul unei conferințe care va începe la 18 iulie în orașul elvețian Geneva.

Omenirea iubitoare de pace a primit cu adîncă satisfacție această veste care marchează un deosebit de important eveniment în viața internațională. Acest lucru atrage cu atît mai mult atenția cu cît șefii guvernelor marilor puteri se întrunesc acum după mai bine de zece ani de la întîlnirea istorică de la Potsdam. Apropiata conferință de la Geneva este întîmpinată de popoare cu convingerea că ea poate aduce o contribuție esențială la limpezirea atmosferei internaționale, întrucît practica a demonstrat că ori de cîte ori conducătorii marilor puteri s-au întrunit, tratativele dintre ei au avut rezultate pozitive. Tratativele pașnice s-au dovedit a fi necesare și folositoare cu atît mai mult cu cît în ultimii ani ele au dus la încetarea războaielor din Coreea și Vietnam și au făcut posibilă încheierea Tratatului de stat cu Austria.

In toate aceste acțiuni încununate de succes, politica externă de pace a U.R.S.S. a avut un rol hotărîtor, influențînd profund asupra evenimentelor internaționale. Este de ajuns a se aminti în acest sens de recentele inițiative ale Uniunii Sovietice ca: propunerile în problema dezarmării, propunerile făcute Germaniei occidentale în vederea stabilirii relațiilor diplomatice și comerciale, tratativele sovieto-iugoslave, tratativele cu Japonia care au început nu de mult la Londra și altele. Aceste inițiative oglindesc puternic consecventa străduință a Uniunii Sovietice spre găsirea unor căi juste de rezolvare a problemelor internaționale, spre destinderea încordării și întărirea încrederii în relațiile dintre state.

Orice om cu judecată sănătoasă își dă seama că la o asemenea conferință, participanții trebuie să aibă în vedere depunerea unor eforturi comune pentru rezolvarea problemelor nereglementate încă. Este clar deci că orice încercare de a pune dinainte anumite condiții uneia dintre părți nu face decît să pună la îndoială însuși succesul conferinței. Se vede însă că deși acest lucru este pe înțelesul oricui, totuși faptele arată că cercurile conducătoare din S.U.A. privesc altfel apropiata conferință și anume se pregătesc să aplice și de data asta faimoasa lor politică „de pe poziții de forță", care a dat greș și care poate crea numai complicații și dificultăți.

Inainte de toate sare în ochi faptul că în notele lor, cele trei guverne occidentale insistă să se limiteze conferința la o durată de numai 3—4 zile. De ce? Așa după cum rezultă din unele declarații ale conducătorilor americani, ei ar vrea ca în aceste puține zile să nu se rezolve nimic, ci doar să se deschidă seria mai multor conferințe care s-ar putea prelungi timp de cîteva luni, cîțiva ani sau chiar „timp de o generație" — cum a arătat președintele S.U.A., Eisenhower. Cu astfel de ocolișuri și amînări, guvernele occidentale vor să înșele popoarele, arătînd pe de o parte că sînt pentru tratative, iar pe de altă parte vor să cîștige timp pentru a continua cursa înarmărilor cu toate urmările nefaste pentru popoare. In acest fel, cercurile politice agresive caută să îndepărteze conferința de la rezultatele pe care le cer și le așteaptă de la ea cu atîta nerăbdare și speranță popoarele lumii.

Tot spre îngreunarea lucrărilor conferinței este îndreptată și o altă manevră a unor cercuri din S.U.A. Este vorba de o declarație a lui Dulles, secretarul departamentului de stat al S.U.A., declarație care este demascată cu putere de agenția TASS. La o conferință de presă, Dulles a pretins ca Uniunea Sovietică să manifeste „un spirit constructiv nou" în reglementarea problemelor internaționale. Este însă un lucru bine știut că Uniunea Sovietică a dat în repetate rînduri dovezi incontestabile că a urmărit întotdeauna să contribuie cu toate forțele sale la o înțelegere în vederea rezolvării problemelor litigioase așa cum cer năzuințele și interesele popoarelor. Dimpotrivă, tocmai Statelor Unite li pot cere popoarele să manifeste „un spirit constructiv nou", întrucît S.U.A. sînt acelea care caută cu orice preț să întrețină vrajba între țări și să accentuieze încordarea internațională.

Cum altfel ar putea fi oare interpretată acea parte a declarației lui Dulles în care se arată că S.U.A. intenționează să prezinte în fața apropiatei conferințe cvadripartite probleme ca: „problema țărilor Europei răsăritene" și „problema activității comunismului internațional?". Este de-a dreptul inutil a se mai demonstra cît de absurde sînt asemenea raționamente și pretenții care nu au nimic comun cu dorința de a obține rezultate pozitive la conferință. După cum se vede cercurile capitaliste care au jefuit pe vremuri ca în codru bogățiile țării noastre, ca și ale celorlalte țări democrat-populare, nu s-au consolat cu ideea că nu se vor mai putea înfrupta din ele. Amarnic se înșeală însă cei ce-și închipuie că se vor întoarce timpurile cînd în aceste țări dictau după bunul lor plac lipitorile monopoliste și slugile lor. Poporul romîn, ca și celelalte popoare din răsăritul Europei, este astăzi singurul stăpîn al soartei sale și nimic nu-l poate face să renunțe la marile sale cuceriri. El nu va permite nimănui și niciodată să se amestece în treburile sale interne, care-l privesc numai pe el. De aceea, ar fi nimerit ca cei ce-și pierd vremea cu visuri năstrușnice și cu regrete să înțeleagă că nu există și nu poate exista nici un fel de „problemă a țărilor Europei răsăritene". Este un capitol încheiat definitiv și asupra lui revin, după cum se vede numai acei pe care ura împotriva acestor popoare libere l-a făcut să-și piardă simțul realității.

Cît privește „problema activității comunismului internațional", ea apare în gura domnului Dulles de-a dreptul ridicolă. Nu de alta, dar, așa cum se pune întrebarea în declarația agenției TASS, ce atitudine ar adopta domnul Dulles dacă la conferința celor patru puteri s-ar pune de pildă problema „activității capitalismului internațional?"

Cu asemenea „probleme" inventate și cu încercări nesăbuite de tîrguială, S.U.A. nu poate convinge pe nimeni că se pregătește să vină la conferință cu intenția de a prezenta propuneri constructive îndreptate spre slăbirea încordării internaționale. Semnificativ este faptul că împotriva acestei poziții, condamnată de opinia publică mondială, s-a pronunțat și o persoană atît de autorizată ca Stevenson, fostul candidat al partidului democrat în alegerile prezidențiale din S.U.A., care a arătat că la conferința S.U.A. trebuie să fie gata să accepte un compromis și să folosească orice șanse rezonabile. El a spus printre altele: „...dacă vom considera războiul ca inevitabil, dacă vom considera fiecare propunere sovietică drept o mașinațiune... atunci... vom face tratativele imposibile"

In actuala situație internațională singurul drum care duce la destindere și la încredere reciprocă între state este acela al tratativelor pașnice, al înțelegerii. Această posibilitate stă larg deschisă în fața apropiatei conferințe de la Geneva. Năzuințele și interesele profunde ale popoarelor iubitoare de pace cer ca această posibilitate să fie tradusă în fapt.

Vizita lui Nehru în U. R. S. S.

AȘHABAD 15 (Agerpres). — TASS transmite: In drum de la Tbilisi spre Tașkent, primul ministru al Republicii India, Jawaharlal Nehru a vizitat în dimineața zilei de 14 iunie capitala R.S.S. Turkmene, Așhabad.

J. Nehru a fost salutat de președintele Consiliului de Miniștri al Turkmeniei, B. Ovezor. In cuvîntul său de răspuns, primul ministru al Republicii India, J. Nehru, a exprimat mulțumiri pentru primirea călduroasă.

Guvernul Republicii Turkmene a oferit un dejun cu prilejul sosirii lui J. Nehru la Așhabad. Oamenii muncii din Așhabad i-au oferit în dar lui Nehru un costum național turkmen.

La ora 11,40, ora Moscovei, J. Nehru și persoanele care-l însoțesc au plecat spre Tașkent.

★

TAȘKENT 15 (Agerpres). — TASS transmite: La 14 iunie, primul ministru al Republicii India, J. Nehru, a sosit la Tașkent, venind de la Tbilisi.

In numele guvernului și al oamenilor muncii din R.S.S. Uzbecă, J. Nehru a fost salutat cordial de N. A. Muhitdinov.

★

TAȘKENT 15 (Agerpres). — TASS transmite: In seara zilei de 14 iunie, primul ministru al Indiei, Jawaharlal Nehru, fiica sa, Indira Gandhi și persoanele care îl însoțesc au asistat la un spectacol la Teatrul de Operă și Balet „Ališer Navoi". Au fost interpretate cîntece și dansuri uzbece, rusești și indiene.

După sfîrșitul spectacolului, publicul și artiștii au salutat cu vii aplauze pe J. Nehru. Au fost oferite buchete de flori primului ministru J. Nehru și fiicei sale.

Jawaharlal Nehru s-a urcat pe scenă și în aplauzele asistenței a mulțumit artiștilor pentru frumosul spectacol.

★

MOSCOVA 15 (Agerpres). — TASS transmite: La 14 iunie din Moscova a fost transmisă prin televiziune vizita făcută de primul ministru al Republicii India, Jawaharlal Nehru la Moscova, o producție specială a Studioului central de filme documentare. Filmul a început totodată să ruleze pe ecranele cîtorva cinematografe din capitala sovietică.

„Agricultura Nouă", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R.P.R. Apare de două ori pe săptămînă. Redacția: București, Piața Scînteii. Telefon 7.60.10, 7.60.20. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".
Abonamente pe: 3 luni, 5 lei; pe 6 luni, 10 lei; pe 1 an, 20 lei. Abonamentele se fac de către oficiile poștale, factorii poștali, difuzorii voluntari de la sate, din gospodării colective, gospodării agricole de stat și S.M.T.